ಯಕ್ಷಗಾನ

ಅಂಧಕಾಸುರ ಕಾಳಗ

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು :
ದಿ। ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡರು

ದಿ। ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡ ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿ
ಸುಳ್ಯ - 574 239 ದ. ಕ.

Scanned by CamScanner

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಕಾಳಗ

'ದ್ವಿತೀಯಾವೃತ್ತಿ'

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು :

ದಿವಂಗತ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡ.

1981

ಂಗತ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡ ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿ,

ಸುಳ್ಯ, ದ. ಕ.

Scanned by CamScanner

Yakshagana

ANDHAKASURA KALAGA.

ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ : 1981

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ದಿ| ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡ ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿ,
ಸುಳ್ಯ, ದ. ಕ.

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕಾದಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಮುದ್ರಣ :

ಸಂತೋಷ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಪುತ್ತೂರು.

ಬೆಲೆ: ರೂ. 2-00

Scanned by CamScanner

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಹರ್ನಿಶಿ ದುಡಿದ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅನಂತರ (ಜನನ 15-7-1903 ಮರಣ 26-1-1981) ಅವರ ಅಂಧಕಾಸುರ ಕಾಳಗವನ್ನು ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದಿವಂಗತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರಚಿತವಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಗೌಡ ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿಯು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ.

ದಿವಂಗತ ಕೊಳಂಬೆಯವರು ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಆದರ್ಶಗಳ ಪರಿಪಾಲನೆಯೊಳಗೆ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರು. ತನ್ನ ಅಪಾರ ವಿದ್ವತ್ತು, ನೈಜ ಪ್ರತಿಭೆ, ಕಾವ್ಯ ಕಲಾಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಸಹೃದಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಜನಮನವನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡರು. ಅಂಥವರ ಬದುಕೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಆದರ್ಶ.

ದಿವಂಗತರ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಹೃದಯರು ಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನಮ್ಮದು.

26–1–1982
ಗಣರಾಜ್ಯ ದಿನ

ಕೆ. ಎಂ. ವೆಂಕಟ್ರಮಣ ಗೌಡ,
ಅಧ್ಯಕ್ಷ
ದಿ। ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡ
ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿ, ಸುಳ್ಯ, ದ. ಕ.

Scanned by CamScanner

॥ ಶ್ರೀಹರಯೇ ನಮಃ ॥

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಕಾಳಗವು

ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ರೀಡಿತ ವೃತ್ತ.

ವಸುಧಾಮಂಡಲ ನಾಶದಾತ ಗಿರಿಜಾಪ್ರೀತಾ ಮಹೇಶಾ ಮಹಾ
ವಿಷಪಾನೀ ನತದೇವತಾವರದ ಶ್ರೀಗಂಗಾಧರಾ ಮೋದಮಂ ।
ವಿಷಧಾರೀಧರ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವರದಾ ಕೈಲಾಸದಾಧೀಶ ನೀ-
ಡಸಮಾನಂದವ ನಾಗಭೂಷಣ ಮಹೇಶಾ ಶಂಕರಾ ಸಂತತಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕ ತಾಳ.

ಚರಣತಲಕೆ ತಲೆ ಬಾಗುವೆ । ಗಿರಿಜೆಯ ತರಳ ಗಣಪ ದಯ । ವಿರಿಸಿ ಪೊರೆಯೊ ಗುಣಶರನಿಧಿ । ಸುರನುತ ಸಿರಿಚರಣಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬರೆಯುವೆ ಗಣರಾಜನೆ ಕೃತಿ । ಬರುವೆಡರುಗಳನು ಕರುಣದಿ । ಪರಿಹರಿಪುದು ಗಿರಿವರನಾ । ತರಳೆಯ ತನುಜಾತಾ ॥ ಚರಣಾಂಬುಜದೊಳಗೆರಗುವ । ಮರಿದುಂಬಿಗೆ ಸುರನುತಪದ । ಸುರುಚಿರ ಮಧುವನು ಕರುಣಿಸು । ಕರುಣಾಕರ ದೇವಾ ॥ ೧ ॥ ದಂತಿವದನ ಗಜದಾನವ । ನಂತಕ ಪಾಲಿಸು ಕಿಂಕರ । ಸಂತಸದಲಿ ತವ ಪಾದವ । ಚಿಂತಿಪೆ ಗಣಪಾಲಾ ॥ ಸಂತತ ಬರುತಿಹ ವಿಘ್ನಗ । ಳಂ ತರಿಯುತ ಪೊರೆ ಗುಣನಿಧಿ । ಚಿಂತೆರಹಿತ ಗಣನುತ ಕಾ । ಲಾಂತಕಸುತ ನೀನೂ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಗಿರಿಜೆಯರಸನ ಪದಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನ ಚರಣಕೆ ಮಣಿದು ವಾಣಿಯೊ । ಳಿರಲುಬೇಕೆಂದೆನುತ ವಾಣೀದೇವಿಯಾಳ ಪದಕೇ ॥ ಶಿರವಿರಿಸಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೊ । ಳೆರಗಿ ಬರೆಯುವೆನಿದನು ಕವಿಗಳ । ಚರಣದೊಳಗಿರಿಸುವೆನು ಶೋಧಿಸಲೆಂದು ಸಂತಸದೀ ॥ ೧ ॥

Scanned by CamScanner

ದ್ವಿಪದಿ.

ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಕಮಲಭವನ ಪದತಲವಾ । ಇಷ್ಟದಿಂ ನುತಿಸಿ ಬೇಡು
ವೆನರ್ಕನೊಲವಾ ॥ ೧ ॥ ಕವಿತಿಲಕ ಕಾಳಿದಾಸನ ಪಾದತಲವಾ । ಸುವಿನೋ
ದದಿಂ ನುತಿಸಿ ಸರಸಕವಿಯೆನುಪಾ ॥ ೨ ॥ ವರ ಪಂಪ–ರನ್ನ-ಪೊನ್ನರ ಪಾದ
ಕೆರಗೀ । ವರ ಷಡಕ್ಷರಿ–ರುದ್ರದೇವರೊಳ್ಕರುಗೀ ॥ ೩ ॥ ಬೇಡಿ ಜಯವನು
ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಡಿಗೇ । ಗಾಢದಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕಡೆಗೇ ॥ ೪ ॥
ಹರನ ಕಂಗಳ ಗಿರಿಜೆ ಪರಿಹಾಸಕಾಗೀ । ಮರೆವ ಕೈಯಲಿ ಮುಚ್ಚಲಧಿಕತರ
ವಾಗೀ ॥ ೫ ॥ ಕತ್ತಲೆಯು ಲೋಕವನು ಮುಚ್ಚಲದರಿಂದಾ । ಮತ್ತನಂ
ಧಕ ಜನಿಸಿ ತಾನು ಮದದಿಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಹರನ ಮೇಲ್ಬೈದಿ ಸಂಗರದಿ ಬಸವ
ಳಿದೂ । ಹರನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಗಣಪದವಿ ಪಡೆದೂ ॥ ೭ ॥ ಮೆರೆದ ಚರಿತೆ
ಯನೆಲ್ಲ ಯಕ್ಷಗಾನದಲೀ । ಬರೆಯುವೆನು ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಹರುಷದಲೀ॥
॥ ೮ ॥ ನೋಡಿ ಸಜ್ಜನರು ತಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದುವುದೂ । ಬೇಡುವೆ ವಿದಗ್ಧ ಜನ
ರಿಂಗೆ ಯಶವಹುದೂ ॥ ೯ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ಚನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣಕಥನವಮಂ ಪೇಳುತಿರೆ । ಚನ್ನಬಸವಂ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮಂಗೆ ಕೇಳಿ ಮ । ತ್ತುನ್ನತದ ಹರುಷದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ಹರಿಹರರ ವರಕಥಾ
ಪೀಯೂಷವಾ ॥ ಇನ್ನು ಬೇಡೆಂಬುವರ್ ಲೋಕದೊಳಗಿಹರೆ ಕೇ । ಳಿನ್ನು
ಶಂಕರನಂಧಕಾಸುರನ ಸಂಗರದಿ । ಬನ್ನಬಡಿಸುತ ಕೊಟ್ಟನೇಕೆ ಗಣಪದವಿ
ಯಂ ಪೇಳಬೇಕೆಂದೆರಗಲೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ. ಝಂಪೆ ತಾಳ.

ಪರಮೇಶನೆಂಬವನ । ಶರಣನಾಗಿಹ ರಾಮ । ನೊರೆದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ।
ವರ ಚನ್ನಬಸವಾ ॥ ಕಿರುನಗೆಯ ಸೂಸುತಲಿ । ಹರನ ಸಚ್ಚರಿತೆಯ ಹಗ ।
ಲಿರುಳು ವಿವರಿಸಲು ಕೇಳ್ । ಕಿರಿದಾಗದೈಸೇ ॥ ೧ ॥ ಆದರಾಲಿಸು ಭಕತ ।
ನಾದ ನೀ ಬೆಸಗೊಳಲು । ಮಾಧವನ ಗೆಳೆಯ ಗಿರಿ । ಜಾಧವನ ಕಥೆಯೂ ॥
ಪಾದಿಯಲ್ಲವೆ ಪುಣ್ಯ । ಸಾಧಿಸಲು ಕೇಳು ನೀ । ವಾದಿಯಿಂದೊರವೆ ನಾ ।

ನಾದರದೊಳದನೂ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳಿ ದಣಿಯದು ಕಿವಿಯು । ಪೇಳಿ ದಣಿಯದು ಜಿಹ್ವೆ । ತಾಳಲಾರದು ಚಿತ್ತ । ಕಳವಳದ ಧಿಟವೂ ॥ ಕೋಳುಗೊಂಬುದು ಪಾಪ । ಮೇಲಾದ ಸ್ವರ್ಗಪದ । ದಾಲಯವು ದೊರೆಯುವುದು । ಕೇಳಯ್ಯ ರಾಮಾ ॥ ೩ ॥ ಮಂದರಾಧರನ ಸಖ । ನೆಂದೆನಿಸಿದಾ ಶಿವನ । ಬಂಧುರದ ಚರಿತೆಗಳ । ನೊಂದೊಂದ ಬಿಡದೇ ॥ ಮುಂದೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಶೇಷ । ನಿಂದಾಗದೈ ಕೇಳು । ಚಂದದಿಂ ತಿಳಿದ ತೆರ । ದಿಂದ ಬಣ್ಣಿಪೆನೂ ॥ ೪ ॥ ಮಂದಹಾಸದಿ ಕೇಳು । ಮುಂದೆ ಶಂಕಿಸದೆ ನೀ । ಪೊಂದದಿರೆ ಚಿನುಮಯನ । ಮುಂದೆ ಪರದೊಳಗೇ ॥ ಎಂದೆನುತ ವಿವರಿಸಿದ । ನಂದು ಸಂತಸದಿಂದ । ಕುಂದುಗೊರಳನ ಚರಿತೆ । ಯಂದವೆಲ್ಲವನೂ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ರಾಮ ಕೇಳ್ ರಜತಾದ್ರಿಶಿಖರದೊಳ್ ವೈಭವದಿ । ಭೀಮಬಲನಹ ನಂದಿ ಘೋರಾಂಗ ಕಾಪಾಲಿ । ಧೂಮಾಂಗ ಕಾಲಾಪಹರಣ ಘಂಟಾಕರ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಥರೊಡನೇ ॥ ಸೋಮಶೇಖರನೋಲಗವ ಗೊಡುವೆನೆಂದೆನುತ । ಭಾಮೆಯಹ ಗಿರಿಜೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಹರುಷದಿಂ । ಕಾಮಾಂತಕಂ ಕುಳಿತನಧಿಕ ವೈಭವದಿಂದಲಾ ಮಹಾಗಿರಿಯ ಶಿರದೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಹರನು ಸಭೆಯೊಳಗಿರಲು ಪ್ರಮಥರು । ಹರುಷದಿಂ ಪಾಡಿದರು ಕೇಳೈ ॥ ಗಿರಿಜೆಯಿರಲೆಡ ಭಾಗದಲಿ । ಕಿರುನಗೆಯುವೆರಸೀ ॥ ೧ ॥ ತರಳರಾದಾ ಗಣಪ ಷಣ್ಮುಖ । ರಿರಲು ಯೆಡಬಲ ಭಾಗದಲಿ ಪ್ರಮ॥ಥರುಗಳೆಸೆದರು ಧರಿಸಿ ಶೂಲವ । ನೊರೆವೆ ನಿನಗೇ ॥ ೨ ॥ ತಲೆಯು ಗಂಗೆಯು ಚೆಲುವು ಚಂದ್ರನ । ಥಳಥಳಿಪ ಸಿತಕಿರಣಶೋಭೆಯೂ ॥ ಇಳೆಯೊಳಗ್ಗದ ವದನಕಮಲದ । ಚೆಲುವು ಬಳಿಕಾ ॥ ೩ ॥ ರುಂಡಮಾಲೆಯೊಳತಿಭಯಂಕರ । ನೆಂದೆನಿಸಿ ವಿಷವಿರುವ ಹಾವನು ॥ ಮುಂದಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿರಲು ಭೀಕರ । ನೆಂದೆನಿಸುತಾ ॥ ೪ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಭೀಕರವ ಕಾಂತಿಯು । ಬೆರಸಿ ನೋಡಿದರೆಂತು ಕಾಂಬುದೊ ॥ ಅರಿಯಬೇಕೆಂಬಂತೆ ಶಂಕರ । ನಿರಲು ಕೇಳೈ ॥ ೫ ॥ ತಿರುಗಿ ನಸುನಗೆವೆರಸಿ ದಂತದ ।

ವರರುಚಿರ ಹೊರ ಸೂಸೆ ಗಿರಿಜೆಯು ॥ ಸಿರಿಮುಖವ ನೋಡುತ್ತಲಾ ಸ್ಮರ । ಹರನು ನುಡಿದಾ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರ ಗೌಳ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ.

ಚಂದಿರನಾ ಸೊಬ । ಗಿಂದಲೆಸೆವ ಮದ । ಸಿಂಧುರಗಮನೆ ನಾನೂ ॥ ಮುಂದೆ ಪೇಳುವ ಮಾತ । ನೊಂದ ಕೇಳೆಲೆ ವರ । ಸುಂದರಿಮಣಿಯೆ ನೀನೂ ॥ ೧ ॥ ವಸವಂತನೆಂಬವ । ಬಿಸಜಮುಖಿಯೆ ಬಂದು । ಪಸರಿಸಿದನು ಲೋಕವಾ ॥ ನಸುನಗುವಂತಿಹ । ಕುಸುಮಗಳಿರವ ನೋ । ಡಸಿತಾಲಕಿಯೆ ಮುದದೀ ॥ ೨ ॥ ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಗಿರಿ । ನಂದನೆ ನುಡಿದಳಾ । ನಂದವ ಹೊರ ಸೂಸುತಾ ॥ ಕಂದುಗೊರಳ ನೋಡು । ಬಂದ ಮಾರುತ ಸುಮ । ಗಂಧವ ಮೋಹಿಸುತಾ ॥ ೩ ॥ ಜಲಕೇಳಿಯಾಡಲು । ಚೆಲುವಾದ ಸಮಯ ನಿ । ನ್ನೊಲವ ಪೇಳುವುದೆರೆಯಾ ॥ ಬಳಲಿಕೆಗೋಸುಗ । ಜಲದೊಳಗಾಡುವ । ಬಲವಂತ ಯೋಳೆನಲೂ ॥ ೪ ॥ ಶಂಕರನೆಂದ ಕೇಳ್ । ಪಂಕಜಾಂಬಕಿ ನಿನ್ನ । ಅಂಕಿತವರಿಯಲೆಂದೂ ॥ ಶಂಕಿಸಿ ಕೇಳ್ದೆ ನಿ । ನ್ನಂಕಿತವಿನಿತಿರೆ । ಬಿಂಕ ಪೋಪುದೆಂದೂ ॥ ೫ ॥ ಪೊರಟೆನೆಂದೇಳಲು । ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲ । ತೆರಳಲು ಹರುಷದಲೀ ॥ ಗಿರಿಜೆಯು ಗೂಡಿ ಶಂ । ಕರ ಪೊರಟನು ತಾನು । ಸರಸಿಯೆಡೆಗೆ ಗಿರಿಯೊಳಿದೂ ॥ ೬ ॥

ಕಂದ.

ನಡೆದರ್ ಮುಂದೆಗೆ ನಾನಾ । ಬೆಡಗಂ ನೋಡುತ ಪರಮಾನಂದಂ ಮನವಂ ॥ ಬಿಡದಿಯ ಮಾಡಿರೆ ನೋಡಿದ । ರೆಡಭಾಗದೊಳೊಂದು ಕೊಳಂ ಕಾಣಿಸೆ ಸೊಬಗಿಂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ತುಂಬಿ ನೀರಿಹ ಕೊಳದ ಕಮಲಂಗಳಂ ಕಂಡು । ತುಂಬಿಗಳ್ ಬಂದು ಝೇಂಕರಿಸಿ ಝೇಂಗುಡಿದು ಮದ । ತುಂಬಿ ತಂಬೆಲರ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಗೂಡಿ ನೆಡೆಗೋಡಲೆಂದೂ ॥ ಮುಂಬರಿಯೆ ಮಧುಪಾನ ಮತ್ತದಿಂದಲೆ ಮನಂ । ಮುಂಬರಿಯದಿರೆ ದಾರಿ ಮಧುಪಾನದಿರವ ತಾ । ಮುಂಬರಿದು ಶಂಭು ತಾನಂಬುಜಾಂಬಕಿ ಗಿರಿಜೆಗಿಂಬಾಗಿ ತೋರಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥

Scanned by CamScanner

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕ ತಾಳ

ಸರಸೀಜಾಂಬಕಿ ನೋಡು । ಸರಸೀಯ ಬೆಡಗನು । ಹರುಷಾವ ಮನಕೆ ಬೀರುವುದೂ ॥ ತರುಣಿಯುರನು ಪೋಲು । ತಿರುವುದೆಂತೆಂಬುದ । ನರುಹೂವೆನದನು ಕೇಳರಸೀ ॥ ೧ ॥ ಕಮಲವೆ ಮುಖವಾಗಿ । ವಿಮಲ ಹಂಸವೆ ಕುಚ । ರಮಣೀಯ ತೆರೆಯೆ ತ್ರಿವಳಿಯೂ ॥ ಕಮನೀಯತರವಾದ । ಅಮಲ ಹುಲ್ಲಿನ ತೀರ । ಅಮಮ ಪಚ್ಚೆಯ ಸೀರೆಯೈಸೇ ॥ ೨ ॥ ಮೆರೆವ ಲೋಚನಕೆ ಮೀ । ನರುಣಾಧರಕೆ ನೋಡು । ಮೆರೆವ ಪವಳಬಳ್ಳಿಯಿರಲೂ ॥ ತರುಣಿಯುರಿಗೆ ಸರಿ । ಯಿರುವುದೆಂದುಸುರಾಲು । ಬರುವುದೆ ಅಪವಾದ ಹೇಳೂ ॥ ೩ ॥ ವರೆದಳಾಗಲೆ ಗಿರಿ । ವರಜಾತೆ ಕರುಣಾಸಾ । ಗರ ನಿನ್ನ ಸರಸಾದ ಪರಿಯೂ ॥ ಇರಲಿ ತಾಪವ ಪರಿ । ಹರಿಸಲೋಸುಗ ನಾವು । ವಿರಚಿಸಬೇಕು ಮಜ್ಜನವಾ ॥ ॥ ೪ ॥ ಎನಲಾಗ ಶಂಕರ । ಸನುಮತವೇ ತನ್ನೊ । ಳನುಮಾನ ಬೇಡ ಮಜ್ಜನಕೇ ॥ ಮನವೊಲಿದಿಳಿದೆನು । ವನಜಾಂಬಕಿಯೆ ನೀನು । ಘನಬೇಗ ಬಾರೆಂದನು ಭವಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ

ರಮಣನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದು । ಸುಮನಸಾರ್ಚಿತೆ ಬಂದು ನಿಂದಿರ । ಲಮಿತಹರುಷದಿ ಮೃದಡವಿ ಕೈಪಿಡಿದು ಸರಸಿಯಲೀ ॥ ಕಮಲನಾಭನ ಗೆಳೆಯ ತಾನಾ । ಗಮಲಜಲದೊಳಗಿಳಿದು ಮಡದಿಯ । ವಿಮಲವದನವ ಚುಂಬಿಸುತ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿದನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕ ತಾಳ.

ಆಡಿದ ಶಂಕರನೂ । ನಲಿನಲಿ । ದಾಡಿದ ಪರಶಿವನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಆಡಿದ ಗಿರಿಜೆಯ । ಗೂಡುತ ಪರಶಿವ ॥ ನೋಡು ಜಲವೀ । ಡಾಡುತ ಮುದದಲೀ ॥ ಆಡಿದ ॥ ೧ ॥ ಮುಳುಗುತಲೊಮ್ಮೆಗೆ । ಘಳಿಲನೆದ್ದು ಬಂ । ದೆಳೆದು ಕೆಡಹಿ ನಲಿ । ನಲಿದಾಡುತಲೀ ॥ ಆಡಿದ ॥ ೨ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಸೀನೆಂ । ದುಕ್ಕುವ ಹರುಷದಿ ॥ ನಕ್ಕುನಕ್ಕು ಕುಣಿ । ದಕ್ಕರದಿಂದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಸೋತೆನು ಸೋತೆನು । ಧಾತುಗೆಡಿಸಿ ನೀ ॥ ಕಾತುರಗೊಳಿಸದೆ । ಪ್ರೀತಿಯಲೀ ಬಿಡು ॥ ಆಡಿದ ಶಂಕರನೂ ॥ ೪ ॥

Scanned by CamScanner

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ಈ ತೆರದೊಳಾಡಿ ಜಲಕೇಳಿಯಂ ಬಳಿಕ ದಡ । ಕಾತುರದೊಳೈದಿ ವಸನಾಂಬರಗಳಂ ಮುದದೊ । ಳಾತುಕೊಂಡಾಗ ನಿಜಗೇಹಕ್ಕೈದಲ್ ಸಿದ್ಧರಾಗೆ ಗಿರಿಸುತೆ ನುಡಿದಳೂ ॥ ಪ್ರೀತ ಕೇಳ್ ಸುಮಕೋರಕಂಗಳಂ ಕ್ಕೊಯ್ದು ನಾ । ನೀತತೂ ಕ್ಷಣಕೆ ಬಹೆನೆಂದು ಪೋದಳ್ ಲೋಕ । ನಾಥನಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳಿತನೆಲೆ ರಾಮ ಲಾಲಿಸ್ಯೆ ಮುಂದಾದ ಕಥನಮಂ ವಿವರಿಸುವೆನೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಮಂಗಳೆಯು ಬೇಕಾದ ಸುಮಗಳ । ನಂಗದಲಿ ಧರಿಸುತ್ತ ಬಂದಳ । ನಂಗಚಾರಿಯು ಬಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಣದಂದದಲೀ ॥ ಅಂಗ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಾ । ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲಿ । ಕಂಗಳನು ಮುಚ್ಚಿದಳು ಪರಿಹಾಸದಲಿ ಪರಶಿವನಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ದಾಟಿ:- ಲಾಲಿಸ್ಯೆ ನಿರ್ಜರೇಂದ್ರಾ । ಜಯಂತ ಸು । ಶೀಲ ಕೃಪಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಾ ॥)

ರಾಮ ಕೇಳ್ ಕಥೆಯು ನೀನೂ । ಪರಿಹಾಸ । ದಾ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯನೂ ॥ ಪ್ರೇಮದಿ ಮಂಗಳೆ । ಕಾಮವೈರಿಯ ಕಣ್ಣ । ತಾ ಮುಚ್ಚಲಾದುದ । ನೇಮದಿಂದೊರೆಯುವೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಧರೆಗೆ ಕರ್ಕಶವಾದುದು । ಮುಚ್ಚಲು ಕಣ್ಣ । ಭರಿತ ಕತ್ತಲೆಯಾದುದೂ ॥ ಅರಸಲು ಬೆಳಕಿಲ್ಲ । ಅರರೆ ಚೋದಿಗವೆಂದು । ಕರಕರಿಸಿದುವು ಮೂ । ಧರೆಯ ಜೀವಿಗಳೂ ॥ ೧ ॥ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಜನರು । ಕತ್ತಲೆಯೊಳು । ಕಡು ದುಃಖಭಾಜನರೂ ॥ ಹುಡುಕಿ ಹುತಾಶನ । ನೆಡೆಯನೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು । ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ಕಾಣದೆ । ಕಡು ದುಃಖದಿಂದಲೀ ॥ ೨ ॥ ದಾರಿಗಾಣದೆ ಶಿವನೆ । ಸಲಹೊ ನಮ್ಮ । ಭೂರಿಮಹಿಮ ಭವನೇ ॥ ತೋರಿಸಿ ದುಃಖದಾ । ವಾರಿಧಿಯಾ ಕಡೆ । ಸೇರಿಸಿ ಪೊರೆಯೊ ಮಾ । ರಾರಿಯೆ ಮೋದದೀ ॥ ೩ ॥ ಸುರಪಾಲ ಬಸವಳಿದಾ । ಸಾರಸಭವ । ಕಿರಿದಾದ ಕಳವಳದಾ ॥ ಪರಿಯ ಕಾಣದೆ ಸಿರಿ । ಯರೆಯನ ಕೇಳಲು । ವರಸುಧಾ । ಶರಧಿಗೆ । ಶಿರಬಾಗಿ ನಮಿಸಿದಾ ॥ ೪ ॥

Scanned by CamScanner

ರಾಗ ಕೇದಾರ ಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಮಾಟ:– ಧರೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಕೇಳು ವಿಶಾಲಮಹಿಮೆ ॥)

ಪೊರೆ ದಯದಿಂದ ಶ್ರೀ । ಯರೆಯ ಗೋವಿಂದ । ಕರುಣಾಸಾಗರ ದಯ । ವಿರಿಸೊ ಮಹಾನಂದಾ ॥ ಪೊರೆ ದಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕತ್ತಲೆ ಲೋಕವ । ಮುತ್ತಿ ಮುಂಗಡಿಸಿ ನ । ಮ್ಮುತ್ತಮ ಕಜ್ಜವ । ನೊತ್ತಾಯದಿ ಪಿಡಿ । ಸುತ್ತ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನೂ ॥ ಬಹುಪೀಡಿ । ಸುತ್ತಲೆ ಕಣ್ಣೀರನೂ । ಧಾರುಣಿಗೆಳೆ । ಸುತ್ತಲೆ ಕ್ಷ್ಯಾವರನೂ । ಕಾಣದೆ ಬಂದೆ । ವಿತ್ತಲೆ ದೇವರನೂ ॥ ಪೊರೆ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನವರೆಂಬುವ । ದಿನ್ನು ಬಾರದೆ ಮನ । ತನ್ನತೋನ್ನತ ಸುರ । ಸನ್ನುತ ಪದಯುಗ । ವನ್ನು ತೋರಿಸಲೊಲ್ಲದೇ ॥ ಪೋಗುವೆ ಯೆಲ್ಲಿ । ಗಿನ್ನು ನೀ ಗತಿ ಯಿಲ್ಲದೇ । ಪೋದರೆ ಧೈರ್ಯ । ಕಿನ್ನು ತೋರದೆಯೆಲ್ಲಿದೇ । ನಮ್ಮಯ ಬಾಳ್ವೆ । ಯಿನ್ನು ನಿನ್ನೆದೆಯಲ್ಲಿದೇ ॥ ಪೊರೆ ॥ ೨ ॥ ಅಂಬುಜಮಿತ್ರ ಮೇ । ಣಂಬುಜವೈರಿಗ । ಳೆಂಬುವರೆಲ್ಲಿ ಹೇ । ಕಂಬುಜನಯನೀ । ನಂಬಿ ಬಂದೆವು ಪಾದವಾ ॥ ಸಲಹೊ ನಮ್ಮ । ಕಂಬುಗೊರಳ ಮಾಧವಾ । ನಿನ್ನ ದಯೂ ದೇ । ಕೆಂಬ ಮನಕೆ ಮೋದವಾ । ತೋರಿಸು ಬೇಗ । ಜಂಭವೈರಿಯ ಕ್ಷ್ಯಾದವಾ ॥ ಪೊರೆ ದಯದಿಂದ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂತು ನುತಿಸಲು । ಸರಸಿಜಾಂಬಕ ತಿಳಿದು ಕಮಲಜ । ಗರುಹಿದನು ಗಂಭೀರವಾದ ನಭೋನಿನಾದದಲೀ ॥ ಹರನ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿದಳು ಶಿ । ಕರಿಯು ಕೇಳದರಿಂದ ತಿಮಿರವು । ಧರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿದೆ ಶಂಕರನು ಪಾಲಿಸುವ ಪದೆಯೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧು ಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಹರಿಯ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಕಮಲಜ । ತೆರಳಿದನು ನಿಶಿಯೊಳಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ॥ ಪರಶಿವನ ಪದಕಮಲದಲಿ ಮನ । ವಿರಿಸಿ ಜಯಜಯವೆಂದು ನುತಿಸಿದ ಕರುಣಾನಿಧಿಯಾ ॥ ೧ ॥ ಗಂಗೆಯನು ಶಿರದೊಳಗೆ ಧರಿಸಿದ । ತುಂಗಮಹಿಮ ಮಹೇಶ ಶಂಕರ ॥ ಅಂಗಜಾಂತಕ ನಾಶರಹಿತ ಧು । ಜಂಗಧರ ಸಲಹೆಂದು ಶಾ ಪಿಡಿದಂಜಲಿಯಲೀ ॥ ೨ ॥ ಕುಸುಮಶರಪುರಮಥನ ಸುಮನಸ । ವಿಸರ

ವಂದಿತ ರುಂಡಮಾಲೆಯೊ ॥ ಳಸೆವ ಮದದ ಪಿನಾಕಪಾಣಿಯೆ । ದೆಸೆಯ ಗೆಡಿಸುವೆ ಯೇಕೆ ತಿಮಿರದೊಳುಸುರು ದೇವಾ ॥ ೩ ॥ ಶರಣಜನಸುರಧೇನು ಭಕ್ತರ । ಮೊರೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದಿರಲು ನಮ್ಮನು ॥ ಪೊರೆಯುವವರಾರೆಲೆ ಜಗನ್ಮಯ । ಪರಿಹರಿಸಿ ಕತ್ತಲೆಯ ಲೋಕವ ಸಲಹೊ ದೇವಾ ॥ ೪ ॥ ಕಮಲನಾಭನ ನುತಿಸಲರುಹಿದ । ನಮಲ ಶಿವಪಾದವನು ಮರೆಹೊಗ॥ ಅಮಿತಗುಣನಿಧಿ ಲೋಕದೊಳಗಿಹ । ತಿಮಿರವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯುವನೆನುತ ನಮಗೇ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಬಂದ ಪರಿಭವವನ್ನು ಕಳೆ ಗೋ । ವಿಂದಸಖಿ ಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕ । ಮುಂದೆ ನೀ ಗತಿಯೆಂದು ಕಮಲಜ ಭಜಿಸೆ ಶಂಕರನಾ ॥ ಮಂದಹಾಸವ ಬೀರಿ ಗಿರಿಜೆಯೊ । ಳೆಂದ ಬಿಡುಬಿಡು ಕರವ ಲೋಕವ । ಕಂದಿಸದೆ ಚಿಂತೆಯೊಳಗದ್ಭುತಮಾಯ್ತು ನೋಡೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ.

ಆಗಜೆಯು ಬೇಗನೆ ಕರಮಂ । ತೆಗೆದಳ್ ತಪ್ಪೆಸಗಿದೆ ತಾನೆಂದೆನುತಾಗಳ್ ॥ ಜಗದೊಳ್ ಮೂಡಿತು ಬೆಳಕೇ । ನುಗಿವೆಂ ರಾಮನೆ ಕೇಳ್ ಬಳಿಕೊಂದಚ್ಚರಿಯಂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ಆಡಗೆ ಕತ್ತಲೆ ತಿಳಿದು ಕಮಲಜನು ಸಂತೋಷ । ದೊಡಲಭಾರದಿ ನಡೆದ ಲೋಕದೊಳಗಾನಂದ । ಮಡಸಿದುದು ಕತ್ತಲೆಯು ಬೆರದೊಂದು ಶಿಶುವಾಗಿ ಶಿವನ ಪದದೊಳ್ ರೋದಿಸೇ ॥ ಮೃಡನು ತಾನಾ ಶಿಶುವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಶಂಕರಿಗೆ । ನುಡಿದನೆಲೆ ದೇವಿ ಕೇಳ್ ಶಿಶುವಿದಂ ಪಡೆದವರ್ । ಪೊಡವಿಯೊಲ್ ನಾವ್ಪೆಸೆ ಬಾಳಲಿವನಂಧಕಾಸುರನಾಗಲೆಂದರುಹಿದಾ ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದಿ.

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಪಿಡಿದಾಗ ಶಂಕರನೂ । ಮುಂದಕಾಲೋಚಿಸಿದನರಿಭಯಂಕರನೂ ॥ ೧ ॥ ಆರಿಗೀಯುವೆನಿವನ ಸಾಕುವರೆ ಮುಂದೇ । ಭೂರಿಬಲಯುತರಾರೊ ಲೋಕದೊಳಗೆಂದೇ ॥ ೨ ॥ ಚಿಂತಿಸಲು ಗಿರಿಸುತೆಯು ಪದಯುಗಕೆ ನಮಿಸೀ । ಸಂತಸದೊಳರುಹಿದಳು ಮುಗುಳುನಗೆವೆರಸೀ ॥ ೩ ॥

Scanned by CamScanner

ನುತಿಸುತಿಹ ತವ ಪದವ ವರ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಾ । ಸುತನ ಬೇಡಲು ನಿಮ್ಮನೆಲೆ ಜಗದ್ರಕ್ಷಾ ॥ ೪ ॥ ಎನೆ ಕೇಳಿ ತಪಗೈವ ದೈತ್ಯನೆಡೆಗೆ ಭವಾ । ಸನುಮತದಿ ಶಿಶುವ ಕೊಂಡ್ಯೊಯ್ದಾಗ ಶಿರವಾ ॥ ೫ ॥ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ವೀರ ಮನದಿರವಾ । ನುಡಿಯೊ ಕೊಡುವೆನು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವಾ ॥ ೬ ॥

ಭೋಗಷಟ್ಪದಿ.

ಎನಲು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣ ತೆರೆದು । ದನುಜ ಶಿವನ ಪಾದಯುಗಕೆ । ಮಣಿದು ಕೇಳ್ದ ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನು ಜೈಸುವಾ ॥ ಘನಪರಾಕ್ರಮದಲಿ ವೀರ । ನೆನಿಸಿದೊಬ್ಬ ಮಗನ ಕೊಡುವು । ದೆನಲು ನುಡಿದ ಶೂಲಿ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ದೈತ್ಯಗೇ ॥ ೧ ॥

ನಿಧಾನಮಟ್ಟೆ.

(ದಾಟಿ:– ಆಡಪೋಗುವಾ । ಬಾರೊ ರಂಗ । ಆಡಪೋಗುವಾ ॥)

ಇಳೆಯು ವೀರ । ನೀನು ಬಹಳ । ಬಳಲಿಹೋದೆಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸುತನಿಗಾಗಿ । ಸತತ ನೀನು । ತಪವ ಗೈದೆಯಾ ॥ ಅತುಲಭಕುತಿ । ಯತಿವಿಕಾಸ । ವನ್ನು ಕ್ಯಾದೆಯಾ ॥ ೧ ॥ ಪಿಡಿಯೊ ಮಗನ । ಕಡುಗಲಿಯನು । ಪೊಡವಿಯೆಲ್ಲವಾ ॥ ನಡುಗಿಸುವನು । ನುಡಿಯ ಕೇಳು । ಕಡು ಪರಾಕ್ರಮಿ ॥ ೨ ॥ ವೀರನಾಗಿ । ಸುರರನೆಲ್ಲ । ಗಾರುಗೆಡಿಸುವಾ ॥ ಮೂರು ಜಗದ । ವೀರರನ್ನು । ಸೂರೆಮಾಡುವಾ ॥ ೩ ॥ ಪೋಗು ಮನೆಗೆ । ಬೇಗ ನಿನ್ನ । ನಾಗವೇಣಿಗೇ ॥ ಕೂಗಿ ಹೇಳು । ಜೋಗುಳವನು । ಹಾಡಿ ತೂಗಲೀ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ ನಾಮವಿತ್ತಿಹೆನಿವಗೆ । ಮುಂದೆ ನೀ ಸಲಹೆಂದು ಕರುಣದಿಂದಾ ಶಿಶುವ । ನಂದು ದೈತ್ಯನ ವಶಕೆ ಕೊಟ್ಟನಾಗಲೆ ಪೇಳಲೇನ್ ಲೋಕ ತಲ್ಲಣಿಸಿತೂ ॥ ತಂದು ಶೋಣಿತನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಿದ ದಿತಿಯು । ನಂದನನು ಮೂಲೋಕಮಂ ಗೆಲುವ ವಿಜಯಸಿರಿ । ಚಂದಿರನ ರಾಹುವನು ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದಂ ಬಾಲನಧಿಕ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಲೀ ॥ ೧ ॥

Scanned by CamScanner

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ದಾಟಿ:– ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲಾ । ಮನ । ದಾಲೋಚನೆಯ ಪೇಳ್ವೆನೆಲ್ಲಾ ॥)

ಕೇಳಿದೆಯಾ ರಾಮ ನೀನೂ । ಬಾಲ । ಗೇಳಿಗೆಯನು ಪೇಳಲೇನೂ ॥
ಕಾಲನೆಂಬನು ರೂಪ । ತಾಳಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ । ಬಾಲನತಿಬಲದಾಳು ಮಲ್ಲರ ।
ಪಾಲನಾದನು ತೋಳಬಲದಲೀ ॥ ೧ ॥ ವೀರನು ಭುಜಬಲದೊಳಗೇ । ಮದ ।
ವಾರಣವನು ಪಿಡಿದೆಳೆಗೇ ॥ ಘೋರನೆ ಕೆಡಹುವ । ಮೀರಿದ ಬಲವಂತ ।
ಮೂರು ಲೋಕದಿ ದುರುಳನಿಂಗಿದಿ । ರಾರು ಸುರನರವಾರಜಿತನಿವ ॥ ೨ ॥
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ದೈತ್ಯ ಬಲದಿ । ವೀರ । ಗೆಣೆಯಾದವರ ಕಾಣೆ ಛಲದೀ ॥ ರಣ
ದಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಮಣಿವುದನರಿಯನು । ರಣದಿ ಶಾಪಟಮಲ್ಲಭಯವೊಂದಿನಿತರಿ
ಯ ಕಣನೊಳಗೆ ದೈತ್ಯನು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಅಂಧಕಾಸುರ ಬೆಳೆಯುತಿರೆ ಕೇ । ಳಿಂದಿರೇಶನು ರೂಪವೆರಡರೊ ।
ಳೆಂದು ಕೊಲಲು ಹಿರಣ್ಯನಯನ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಗಳಾ ॥ ಮುಂದೆ ರಕ್ಕಸರೆಲ್ಲ
ಯೋಚನೆ । ಯಿಂದ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿದರು ಕೇ । ಳಂಧಕಾಸುರನಿಂಗೆ ಶೋಣಿತ
ನಗರಿಯಲಿ ಬಳಿಕಾ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ರಾಮ ಕೇಳೊಂದು ದಿನ ಬಲನಮುಚಿಜಂಭನು । ದ್ದಾಮಬಲ ಶುಂಭ
ಬಳಿಕಾ ಸುಬಲ ಪ್ರಬಲರೆಂ । ಬಾ ಮಹಾವೀರ ರಕ್ಕಸರೊಡನೆ ವಂದಿಮಾಗ
ಧರ ಜಯಜಯ ಘೋಷದೀ॥ಹೇಮಪೀಠವನೇರಿ ದೈತ್ಯನೋಲಗದೊಳಿರೆ ।
ತಾ ಮೂರಧ್ವಂಸಿ ಶಂಕರನ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯ । ನಾ ಮುನಿಪ ನಾರದಂ ಪಾಡು
ತ್ತೈತಂದನತ್ಯಾನಂದ ಮಾನಸದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಏಕ ತಾಳ.

(ದಾಟಿ.– ಯಾದವ ನೀ ಬಾ । ಯದುಕುಲನಂದನ ॥)

ಶಂಕರ ಬಾಬಾ । ಪಂಕಜಲೋಚನ । ಶಂಕರಹಿತ ಏ । ಶಾಂಕಶೇಖ
ರನೇ ॥ ಕಿಂಕರರಿಗೆ ಹಿತ । ವಂ ಕೊಡುವನೆ ಜಗ । ದಂಕಿತ । ವೈರಿಭ । ಯಂ

Scanned by CamScanner

ಕರ ದೇವನೇ ॥ ೧ ॥ ಶೂಲಧರನೆ ವನ । ಮಾಲಿಸಖನೆ ಕಂ । ಕಾಳಧರನೆ ಹರನೇ ॥ ಕಾಲಾಂತಕ ಗಿರಿ । ಬಾಲೆಯರಸ ಸುರ । ಪಾಲಕನುತಪದ । ಪಾಲಿಸು ಪಶುಪತೀ ॥ ೨ ॥ ಮಂದರಧರ ಗೋ । ವಿಂದ ರಮೇಶ ಮು । ಕುಂದನೆ ಬಾಬಾ । ಸಿಂಧುಶಯನ ಬಾ ॥ ಚಂದ್ರನ ಮುಖಸಿರಿ । ಯಿಂದ ನಗುತ ಬಾ । ನಂದನಂದನ ದಿತಿ । ನಂದನವೈರಿಯೇ ॥ ೩ ॥ ಭೂಮಿಯ ಭಾರವ । ನೀ ಮಾಣಿಸು ಶ್ರೀ । ಭಾಮೆಯರಸ ಬಾ । ಭೀಮಬಲನೆ ಬಾ ॥ ಕಾಮಜನಕ ಸುರ । ಕಾಮಿತದಾತ ನ । ಮಾಮಿನಮಾಮಿ ಸು । ತಾಮರಸಾಂಬಕ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕರದಿ ವೀಣೆಯ ನುತಿ । ಸುತ ಮುನಿನಾರದ । ಬರುತಿಹನೆಂಬುದನೂ ॥ ಅರಿತು ದಾನವಕುಲ । ತಿಲಕ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ । ದೆರಗಲು ಮುನಿನಾಥನೂ ॥ ॥ ೧ ॥ ಮೂರು ಲೋಕದ ಧುರ । ಧೀರ ಯೇಳೆನುತಲಿ । ನಾರದನವನ ಮಸ್ತಕವಾ ॥ ಧಾರುಣಿಯಿಂದೆತ್ತಿ । ಹರಸಲು ದಾನವ । ನೇರಿಸಿ ವಿಷ್ಟರವಾ ॥ ॥ ೨ ॥ ದಯಮಾಡಿ ಆರುಹ । ಬೇಕೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ । ನಯದಿಂದ ಬೇಡುವೆನೂ ॥ ಭಯನಿವಾರಣ ಬಂದ । ಕಾರ್ಯವೇನೆನಲೆಂದ । ಸುಯಿದಾನದಿಂದಾತನೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ:- ಆಲಿಸಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತಾ । ದೈತ್ಯ ॥)

ಕೇಳು ದಾನವಕುಲಮೌಳಿ । ನಾನು । ಪೇಳುವುದನು ಮುದ ತಾಳೀ ॥ ಕೇಳು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮೂರು ಲೋಕದ ಧೀರ ನೀನೂ । ಆಹಾ । ತೋರೆನು ಎಣೆಯ ನಾನೂ ॥ ಮೀರಿದ ದೈತ್ಯರ ಧೊರೆಯೂ । ನಿನ್ನ । ನಾರಯ್ಯ ಪೊಗಳುವ ಕಿವಿಯೂ ॥ ಕೇಳು ॥ ೧ ॥ ಬಲದ ಮಾತಿರಲಯ್ಯ ನಿನ್ನ । ಗಿಗೊ । ವಲಿಸಿದ ವೈಭವವನ್ನ ॥ ವಲವೈರಿ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲಮಮಾ । ತವ । ಬಲವ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರೆನಮಮಾ ॥ ಕೇಳು ॥ ೨ ॥ ಮಮತೆಯೊಳ್ ನಿನ್ನ ಸಾಕಿರಲೂ । ನೋಡು । ಗಮನಿಸೆ ತಂದೆ ಸತ್ತಿರಲೂ ॥ ನೀ ಮನದೊಳು ನೋಡು ಸರಿಯೇ । ನಾಮ । ದಾ ಮಹಿಮೆಗೆ ಕುಂದು ಧೊರೆಯೇ ॥ ಕೇಳು ॥ ೩ ॥ ತಂದೆಯ ಕೊಂದಿರುವವನು । ಆರು । ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸದಿಹುದೇನೂ ॥ ಮಂದರಧರ

ಕಿಟಿ ಹರಿಯು । ರೂಪ । ದಿಂದ ಕೊಂದಿಹ ಕೇಳು ಪರಿಯಾ ॥ ಕೇಳು ॥ ೪ ॥ ಭೂತಲವನು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ । ಒಯ್ಯ । ಲಾತತೂ ಕ್ಷಣ ಕಮಲಾಕ್ಷ ॥ ಘಾತಿಸಿದನು ಕಿಟಿಯಾಗೀ । ಕೇಳು । ಮಾತ ಪೇಳುವೆ ನಿನಗಾಗೀ ॥ ಕೇಳು ॥ ೫ ॥ ಕೇಳು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೂ । ತನ್ನ । ಬಾಲನ ಗದರಿಸೆ ರಿಪುವೂ ॥ ತಾಳಿ ರೂಪವ ನರಹರಿಯಾ । ಬಂದು । ಸೀಳಿದ ದೈತ್ಯರ ಧೊರೆಯಾ ॥ ಕೇಳು ॥ ೬ ॥ ಚಿಕ್ಕವ ನೀನಿದನರಿಯೇ । ಬಲ್ಲ । ಶುಕ್ರನಿರಲು ಕೇಳು ಸರಿಯೇ ॥ ದುಃಖದ ವಾರ್ತೆಯ ಬರಿದೇ । ನಿನ್ನೊ । ಳೊಕ್ಕಣಿಸದೆ ಮೌನವಹುದೇ ॥ ಕೇಳು ॥ ೭ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಭೂವಲಯದಲಿ ನಾರದನ ನುಡಿ । ಗಾವವನು ಕಿವಿಗೊಡದಿಹನು ಮಹ । ದೇವ ಹರಿ ಕಮಲಜರು ಸೋಲುವರೈಸೆ ದಾನವನೂ ॥ ಸಾವಧಾನದಿ ಕೇಳಿ ಕೂರಸಿ । ತಾ ವರೆಯ ಹೊರದೆಗೆದು ಕೊಲ್ಲುವೆ । ನಾಹವದೊಳಾ ಹರಿಯನೆಂದೆನೆ ಮುನಿಪನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ವೀರ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲಕೆ ಬೆದರಿ ಶ್ರೀ । ನಾರಿಯರಸನು ತೆರಳಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯೊಳಗೆ । ಮೂರುಕಣ್ಣನ ಶಿವನ ಜತೆಯೊಳಿಹನದರಿಂದ ಶಿವನ ಜೈಸದೆ ಧುರದಲೀ ॥ ನಾರಾಯಣನು ದೊರೆವನಲ್ಲವೈ ಜಯಸಿರಿಯು । ಹಾರ ಮಂ ಧರಿಸು ಪೋಗುವೆನೆಂದು ದೇವಮುನಿ । ನಾರಸಿಂಹನ ನುತಿಸುತ್ತೈದಲಿತ್ತಲು ದುರುಳ ಸೇನಾನಿಯಂ ಕರಸಿದಾ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ.

ದಳಪತಿ ಶತಮಾಯಂ ಬಹು । ಬಲಯುತನೀ ಕಮಲಜಾಂಡಮಂ ಮಾಯುತದಿಂ ॥ ಗೆಲುವಂ ಮನವಿಡೆ ಭೋರನೆ । ಖಳನೋಲಗಮಂ ಪೊಕ್ಕೆರಗುತಲಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ.

ವಂದಿಸುತ ಪಾದತಲದೀ । ಪೇಳಿದನು । ಸಂದೇಹವೇನು ಮನದೀ ॥ ಬಂದುದನು ಕಾಂಬೆ ಮುಂದೂ । ತನಗೆ ನೀ । ನಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಡಿಂದೂ ॥

॥ ೧ ॥ ಸುರರ ಮತ್ಸರವ ಪೇಳೆಲೊ । ಅಲ್ಲದಡೆ । ನರರಹಂಕೃತಿಯ ಪಾಳೆಲೊ ॥ ಕರುಣಿಸಪ್ಪಣೆ ಮೋದದಿ । ಶಿರವರಿದು । ಬರುವೆನ್ನ ಸಂಗ್ರಾಮದಿ ॥ ೨ ॥ ನಸುನಗುತ ದೈತೇಯನೂ । ಪೇಳ್ದ ಕೇ । ಳಸಮಬಲ ಮಾತೊಂದನೂ ॥ ಮುಸಿಗಳಹ ಸುರರ ಭಯವು । ನಮಗುಂಟೆ । ಅಸುರರುಮೆನು ನಿನಗಿಲ್ಲವೂ ॥ ॥೩॥ ಕುಲವೈರಿಯೋರ್ವ ಕೇಳೊ । ಬಾಳಿರಲು । ತಿಳಿಯದಾದೆಮ್ಮ ಬಾಳೊ ॥ ಫಲಬಿಡದ ಮರದ ತೆರದಿ । ಫಲರಹಿತ । ನೆಲಕೆ ಹೊರೆ ಕೇಳು ಮುದದಿ॥ ॥ ೪ ॥ ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದಿ । ವಾಸಿಸುವ । ನಾರಾಯಣನು ಕೋಪದಿ ॥ ವೀರರಾಗಿಹ ನಮ್ಮಯಾ । ಪಿತೃಗಳಿಗೆ । ತೋರಿದನು ಯಮನಗರಿಯಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಹರಿಯು ನಮ್ಮಯ ಭಯದಿ ಗಿರಿಜಾ । ವರನ ಮರೆಹೊಕ್ಕಿರುವನೆಂಬುದ । ಪರಮಮುನಿ ನಾರದನು ದಯದಿಂದುಸುರಿ ಪೋಗಿಹನೂ ॥ ಕರಸಿರುವೆನಿದಕಾಗಿ ತಂದೆಯು । ತರಿದವನ ಕೊಲಲಾಗಿ ಮಾರ್ಬಲ । ಮೆರಸಿ ರಜತಾಚಲಕೆ ಪೋಪುದು ಹೊಡೆಸು ಭೇರಿಯನೂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ಶತಮಾಯನಾ ಕ್ಷಣವೆ ಗಜಸೇನೆರಾಹುತರ । ನತಿವೀರರಾದ ರಥಿಕರ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಿಂ । ಮತಿವಂತರಾದ ಶುಂಭಾದಿಸೇನಾನಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದಾ ॥ ಜತೆಯ ಗಂಭೀರ ಭೇರೀ ಕಹಳೆಗಳ ಘೋಷ । ದತಿಶಯದಿ ಪೊರಡುತಿರೆ ಕೇಳಿದಂ ಮುನಿಗಳಿಂ । ಮತಿವಂತನಾಗಿರುವ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆಲ್ಲವಂ ಯೋಚಿಸಿದನೀ ತೆರದಲೀ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಕೊರಗಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ದಾನವ । ರೆರೆಯ ಹರನ ವಿರೋಧದೊಳಗಸು । ತೊರೆವನಕಟಕಟೇನನೆಂಬೆನು ವಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯನೂ ॥ ಮುರಿಯಲಪ್ಪುದೆ ಪೋಪೆ ನೀತಿಯು । ನರುಹಿ ನೋಡುವೆ ಕಲ್ಲಿನಲಿ ನೀ । ರೆರೆದ ಪೋಲೆಂದೆನುತ ಯೋಚಿಸಿ ಬಂದನಾಕ್ಷಣದೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕ ತಾಳ.

ಬಂದು ಶೋಣಿತಪುರ । ಕಂದು ಶರಣಜನ । ವೃಂದತಿಲಕ ಸಭೆಯೊಳಗೇ ॥ ಪೊಂದಿ ಪೀಠವ ಮದ । ದಿಂದ ಸಂಗರಕಾಗಿ । ನಿಂದ ದೈತ್ಯನ ಕಂಡು ಮನದೀ ॥ ೧ ॥ ಮರುಗಿ ನುಡಿದನಯ್ಯೊ । ಭರಿತಮದವು ಬಂದು ದುರುಳರೆಲ್ಲರು ಸೇರಿ ಬರಿದೇ ॥ ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ ಖಳ । ರೆರೆಯಾನ ಕೊಲ್ಲುವ । ರರುಹದೆ ನೀತಿಯನೆನುತಾ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡನೀತನ ದೈತ್ಯ । ತಂಡಕೊಡೆಯು ಖತಿ । ಗೊಂಡು ಮಾನಸದೊಳು ನುಡಿದಾ ॥ ಪುಂಡನೀತನು ಮನೆ । ಕೆಂಡವಾಗಿಹ ಬಂದು । ಕಂಡನೇತಕೆ ನಮ್ಮನಿಂದೂ ॥ ೩ ॥ ನೋಡುವೆನೆನುತ ವಾ । ತಾಡದಿರಲು ದುಃಖ । ಗೂಡಿ ದಾನವಬಲಕೆಲ್ಲಾ ॥ ಕೇಡಹುದೆಂಬುದ । ಗಾಢದಿ ತಿಳಿದೆಂದ । ಮೂಢದಾನವರೊಡೆಯನಿಗೇ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ, ಆದಿತಾಳ.

(ದಾಟಿ:– ಲಾಲಿಸೆಲೆ ಸುರ । ಪಾಲಕನೆ ನುಡಿಯಾ । ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದಿಹ ।)

ದಾನವರ ಬಲದಾನೆ ಪೇಳುವೆನೂ] ಕೇಳು ಬಂದಿಹು] ದೇನೆನುತ ನಾನೆಲ್ಲವರುಹುವೆನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೀನನಾದೆಯು । ದಾನವರ ಕುಲ । ಭಾನು ನೀತಿಯು । ನೀನರಿಯೆಯು । ಮಾನನಿಧಿ ನಿನಗೇನನಲಿ ಮದ । ದಾನೆಯಾದೆಯಾ ॥ ದಾನವರ ಬಲ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಸಂಗರಕೆ ಪೊರ । ಟಂಗವೇನಿದ । ರಿಂಗಿತವ ಪೇಳೂ । ಕೆಂಗಿಡಿ । ಕಂಗಳಲಿ ಬಲ । ದಂಗವಣೆಯಲಿ ಬೆಂಗಡೆಯೆ ಕೇಳು । ಮೆರೆದಿರ । ಲಂಗದಲಿ ವರ । ಕಂಗೊಳಿಪ ಪೊ । ನ್ನಂಗದೊಡವುಗಳು । ನೆರೆದೀ । ರಂಗದಲಿ ಸಾ । ರಂಗವೇಣಿ ವ್ಯ । ದಂಗನಿನದಗಳೂ । ಭೇರಿಯು । ನಂಗದೊಳು ಕೆಲ । ರಂಗದೊಳು ಪಟ । ಹಂಗಳನು ಭಟ । ರಂಗಕೈದುಗ । ಳಿಂಗೆ ನಲಿಯಿದ । ರಿಂಗಿತವನೊರೇ ॥ ೧ ॥ ಹಂಬಲಿಸುವೆ ನಿ । ಶಂಭುವಿನ ಧುರ । ಕೆಂಬುದನು ಕೇಳೀ । ಸರಿಯು । ಲ್ಲೆಂಬುದೆಲ್ಲವ । ನಂಬುವಂತೆಯೆ । ಮುಂಬರಿದು ಪೇಳೀ । ಪೋಗುವೆ । ನೆಂಬ ಹರುಷವ । ತುಂಬಿ ಮಾನಸ । ಹಂಬಲವ ತಾಳೀ । ಬಂದಿಹೆ । ನಂಬಬೇಡ ಪ್ರ । ಲಂಬ ಬಳಿಕಾ] ಶುಂಭರಿದ ಕೇಳೀ । ಸುಮ್ಮನೆ । ತಂಬೆಲರ ತೆರ । ದಿಂಬಿನಲಿ ಹಾರಿ । ದುಂಬಿಸುವರಿಗೊ ! ನಂಬದಿರು ನಾ । ನೆಂಬುದನು ಕೇಳ್ । ಶಂಭುವಿಪ್ಣುಗ । ಳೆಂಬವರ ಧುರ । ವೆಂಬುದನು ಮರೇ ॥ ೨ ॥

Scanned by CamScanner

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಕೇಳುತೆಲ್ಲರ ದೈತ್ಯ ಮಿಾಸೆಯು । ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸುತ ನುಡಿದನು । ಪೇಳದಿರು ನೀತಿಯನು ಸಾಕಿದ ತಂದೆಯನು ಕೊಲಿಸೀ ॥ ಪೇಳುವರೆ ನೀತಿಯನು ಬಂದೆಯು । ಕಾಳಗದಿ ನೋಡುವೆನು ನಿನ್ನಯ । ಘಾಳಿಯೊಳಗಿನವರಿಗೆ ಳಬ್ಬರನೆನಲು ಪ್ರಹ್ಲಾದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ. ಝಂಪೆ ತಾಳ.

ಬೇಡ ದಾನವಕುಲಕೆ । ಕೇಡಹುದು ಸಾರಿದೆನು । ಮೂಢರಿವರೆಲ್ಲರೊಂದಾಗೀ ॥ ಕೂಡಿ ಮಾಡುವುದೇನು । ಮಾಡದಿರು ಹರಿಹಗೆಯು । ಬೇಡುವೆನು ದನುಜಕುಲತಿಲಕಾ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಯು ಸಂಗರದೊಳಗೆ । ತರಿದ । ದಾನವರಾರು। ಪರಿಕಿಸೈ ತಮನಳಿದ ಪರಿಯಾ ॥ ಅರಿಯೆಯಾ ಕ್ಷೀರಸಾ । ಗರವ ಮಥಿಸಿದ ಪರಿಯು । ಮರತೆಯಾ ದಾನವರ ಧೊರೆಯೇ ॥೨॥ ವರಕಟಿಯ ರೂಪದಲಿ । ತರಿದನೊಬ್ಬನ ನೋಡು। ನರಹರಿಯು ರೂಪದಲಿ ಮೊದಲೂ॥ ತರಿಯಲಿಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ! ದುರುಳಬುದ್ಧಿಯು ಪಿಡಿದ । ಹಿರಿಯರೀರ್ವರನು ಹರಿಹರನೂ ॥೩॥ ವೈರಕನವೆಸಗಿದರೆ । ದುರುಳ ದಕ್ಷನ ಮುರಿದು । ಗರಳವನು ಕುಡಿದು ಮೆರೆದಿರುವಾ ॥ ಪರಮೇಶನೆಂಬವನು । ಮೆರೆಯುವೇ ಗಂಗೆಯನು । ಧರಿಸಿ ಶಿರದೊಳಗೇ ॥೪॥ ಇನಿತು ಬಲವಂತರಿವ । ರೆನುವುದನು ಮರೆತು ನೀ । ನನುವರಕೆ ಪೊರಟಿಹೆಯು ಭಳಿರೇ ॥ ಜನುಮವಿತ್ತಿಹನ ಪದ । ವನಜವನು ಧ್ಯಾನಿಸದೆ । ಸನುಮತವೆ ಸಂಗ್ರಾಮ ನಿನಗೇ ॥೫॥ ಹರಿಹರರ ನುತಿಸುತಿರು । ದುರಿತಕೋಟಿಯನು ಪರಿ । ಹರಿಸಿ ಸದ್ಗತಿಯ ಪಡೆಯುವುದೂ ॥ ಥರವಲ್ಲ ಹರಿಹರರೊ । ಳರಿತನವು ಪೇಳಿದೆನು । ದುರುಳತನದಲಿ ಕೆಡುವೆ ನೀನೂ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕ ತಾಳ.

ಕೇಳುತಲಿದನಾ । ಖಳನು ಕೋಪವ । ತಾಳದೆ ಹೂಂಕರಿಸೀ ॥ ಪೇಳಲು ನೀತಿಯ । ಕೇಳ್ದೆನೆ ನಿನ್ನನು । ಖಳನೆ ತಿಳಿದಿಹೆನೂ ॥ ೧ ॥ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ತಂದೆಯ । ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದೆಯು । ನಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮೆಡೆಗೇ ॥ ಬಲ್ಲವ ನೀನಿದು। ಪೆಲ್ಲವ ಬಲ್ಲೆನು । ನಿಲ್ಲದೆ ನಡೆ ಬೇಗಾ ॥ ೨ ॥ ಹಿಂದಿನವರ ಪರಿ । ಯೊಂದರಿತೆಯ ನೀ ।

Scanned by CamScanner

ಮುಂದಕೆ ಪರಿಕಿಸುನೇ ॥ ಕೊಂದುಕಳೆವೆ ನೋ । ಡಿಂದುಧರನ ಪರಿ । ಯಂದವ ನೋಡುವೆನೂ ॥ ೩ ॥ ಶುಂಭನ ವಿಕ್ರಮು । ಜಂಭನ ಭುಜಬಲ । ಲಂಬನ ಸಾಹಸವಾ ॥ ಕುಂಭಿನಿಯಲಿ ಮೋ । ಣಂಬರದೊಳಗಿರ । ದೆಂಬುದ ತಿಳಿದಿರುವೇ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ನೋಡು ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಹಗೆ। ಕಾಡ ಸುಡುವವನಾಗಿ ಮೆರೆಯುವ । ರೂಢಿಯೊಳಗಿದಿರಿಹರೆ ಕೇಳ್ ಶತಮಾಯನೆಂಬವಗೇ ॥ ಗಾಢಗರ್ವಿತನೆನ್ನ ಬಲುಹಿಗೆ । ಜೋಡೆನಿಸುವವರಾರು ಪೇಳ್ ಸುಡು । ಗಾಡಿನೊಡೆಯನು ಮೃಡನೆ ಪೇಳೆನೆ ಶರಣನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಬಲ್ಲೆಬಲ್ಲೆ ನಾನು । ಮಲ್ಲನು ನೀನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೊಲ್ಲುವೆ ಹರಿಹರ । ರೆಲ್ಲರ ಧುರದೊಳು । ಬಲ್ಲಿದ ತವ ಪರಿ । ಯೆಲ್ಲವ ನೋಡುವೆ॥ಬಲ್ಲೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಫುಲ್ಲಲೋಚನನೊಡನೇ । ಕಾದಲು ಮನ । ದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೆ ಯೋಚನೇ ॥ ಬಲ್ಲೆಯಾ ಸಿರಿ । ವಲ್ಲಭನ ಹಗೆ । ಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದ । ರೆಲ್ಲಿ ಜಯ ನಿನ । ಗಲ್ಲವೇ ನಾ । ನಿಲ್ಲವೇ ॥ ೧ ॥ ಕಾಲನಂತಕನಲ್ಲವೇ । ಸಾಯುವೆ ಯೇಕೆ। ಬಾಳಲು ಮನವಿಲ್ಲವೇ ॥ ಕಾಳಿಯರಸನ । ನೀಲಕಂಠನ । ಕಾಳಗಕೆ ನೀ । ನೆಳೆಯುವೆ ಬಸ । ಬಳಿಯುವೇ ॥ ೨ ॥ ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲೀ । ಮಾಳ್ಪುದು ನೀನು । ಮನುಮಥಾರಿಯ ಕೈಯಲೀ ॥ ಘನತರದ ಮದ । ಗರ್ವವಿಳಿಯುವು । ದನುವರದ ಪರಿ । ಪೇಳಿದೆ ನೀ । ಕೇಳಿದೇ ॥ ಬಲ್ಲೆಬಲ್ಲೆ ನಾನು । ಮಲ್ಲನು ನೀನು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಶರಣನೀತೆರದಿಂದ ಪೇಳಲು । ದುರುಳ ನಡೆ ಪೋಗೆಂದು ಗರ್ಜಿಸೆ । ತೆರಳಿದನು ಕಡೆಗಾಲ ನಿನಗೆಂದೆನುತ ಗುಣನಿಧಿಯೂ ॥ ಭರಿತಪಂಕ್ತಿಯಿಂದ ರಕ್ಕಸ । ಪೊರಟನಾಗಲೆ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿ । ಧರಣಿ ಕಂಪಿಸುತಿರಲು ಭಟರುಗ್ಗಡದ ಬೊಬ್ಬೆಯಲೀ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ.

ಖಳಬಲವಿಶಾತರದಿಂದಂ । ಕೊಳುಗುಳಕೈತಂದಾಗಲೆ ನಿಶಿಯೊಳ್ ರಜತಾ ॥ ಚಲದೆಡೆಯೊಳ್ಬೀಡಂ ತಳೆ । ದಲಸಿಕೆಯಿಂ ಕಳೆಯಲ್ ಕುಳಿತರ್ ಕೇಳ್ಪರಿಯಿಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಇತ್ತ ಖಳಬಲ ವಿಶ್ರಮಿಸುತಿರ । ಲತ್ತ ಸುರನಗರಿಯಲಿ ವಾಸವ। ನಿತ್ಯನೋಲಗವನ್ನು ನಿರ್ಜರ । ವೊತ್ತ್ರದೊಡನೇ ॥ ೧ ॥ ಬಂದನಾಗಲೆ ಸುರಮುನಿಪ ಹರಿ । ಯೆಂದು ನುತಿಸುತ ಕಂಡು ಸುರಪತಿ । ಚಂದದಿಂದಾಸನನಿತ್ತು ಪಚರಿಸಿ ಬಳಿಕಾ ॥ ೨ ॥ ಪಾದರಜವನು ತೊಳೆದು ಜಲವನು । ತಾ ಧರಿಸಿ ಮಕುಟದಲಿ ಕೇಳಿದ । ಹೇ ದಯಾನಿಧೆ ವಾರ್ತೆಯಿರೆ ಪೇಳ್ । ಮೋದದಿಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಲಾಲಿಸೈ ಸುರಪಾಲ ನಿನ್ನಲಿ । ಪೇಳುವೆನು ಪೊಸ ವಾರ್ತೆಯೊಂದಿದೆ । ಖೂಳನಾಗಿಹ ಅಂಧಕನ ನೀ । ಕೇಳಿಬಲ್ಲೈ ॥ ೪ ॥ ತಂದೆಯನು ಹರಿಕೊಂದನೆಂಬುದ । ರಿಂದ ಹಗೆತನ ಹರಿಯೊಡನೆ ಕೇ । ಳಿಂದು ಮೌಳಿಯು ಹರಿಯ ಸಖ । ನೆಂದೆಂಬ ಕತದೀ ॥ ೫ ॥ ಹರನೊಡನೆ ಹಗೆಯೆಣಿಸಿ ಮಾರ್ಬಲ । ವೆರಸಿ ರಜತಾಚಲಕೆ ಪೊರಟಿಹ । ಹರನೊಡನೆ ಕಾದಾಡಿ ಹರಿಯನು । ಮುರಿಯಲೆಂದೂ ॥ ೬ ॥ ನಿನ್ನ ಮನದೊಲವೇನು ಸುರಬಲ । ವನ್ನು ಕೂಡುತ ಪೋಗು ಬೇಗನೆ । ಸನ್ನುತನೆ ಹರನೊಲವಹುದು ಕೇ । ಳಿನ್ನು ನೀನೂ ॥ ॥ ೭ ॥ ನಡೆಯೆನುತ ತಾ ಗಮಿಸೆ ಸುರಪತಿ । ಬಿಡದೆ ಸುರಬಲನೆರಹಿ ದೈತ್ಯರ। ಕೆಡಹಲೋಸುಗ ಭರದಿ ಕುಲಿಶವ । ಪಿಡಿದು ಪೊರಟಾ ॥ ೮ ॥

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಧುರಕೆ ಪೊರಟನಾ ಶಚೀಂದ್ರನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸುರರ ಬಲವ ಕೂಡಿ ರಜತ । ಗಿರಿಗೆ ಕಹಳೆ ಭೇರಿನಾದ । ವೆರಸಿ ಘೋಷದಿಂದ ಖಡ್ಗ । ಪರಿಘ ಮುಸಲ ಮುದ್ಗರಾದಿ । ವಿವಿಧ ಶಸ್ತ್ರಗಳನು ಝಳಪಿಸೀ । ಕೋಪದಿಂದಲೀ। ಧರಣಿತಲವ ಬಿಡದೆ ನಡುಗಿಸೀ । ಕೇಳ್ತನುವಿನೊಳಗೆ । ಧರಿಸಿದೊಡವುಗಳನು ಮಿರುಗಿಸೀ ॥ ಧುರಕೆ ॥ ೧ ॥ ಸಲಹಿದೊಡೆಯನೊಡನೆ ಬರಿದೆ । ಕಲಹಗೈದು

ಸಾವ ದುರುಳ । ಖಳರ ಶೋಣಿತವನು ಚೆಲ್ಲಿ । ಬಲಿಯು ಕೊಡಲುಬೇಕು ಮಾರಿ । ಬಳಗಕೆಂದು ಭಟರು ಕೋಪದೀ । ಮುಂದರಿಸಲಾಗ । ನೆಲದ ಧೂಳು ಯೆದ್ದು ಮಾರ್ಗದೀ । ಪಸರಿಸಿತಾಗ । ಜಲಧಿಯಂತೆ ನಡೆವ ಸೈನ್ಯದೀ । ಧುರಕೆ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಕಳಕಳೆದು ಗಿರಿ ದುರ್ಗನದಿಗಳ । ಬಲವು ಬಂದಾ ಕ್ಷಣವೆ ರಜತಾ । ಚಲದ ಸನಿಯದಿ ರಕ್ಕಸರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪಾಳಯದಾ ॥ ಬಳಿಯೊಳೀ ಸುರಸೇನೆ ನಡೆಯಲು । ಖಳನ ಬೇಹಿನ ಚಾರಕರು ಪದ । ತಲಕೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದರು ತಿಳಿದಾಗ ವಹಿಲದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕ ತಾಳ.

ಲಾಲಿಸು ದನುಜೇಶಾ । ಚಾರರು । ಪೇಳ್ವುದು ಬಹುತೋಷಾ ॥ ಚಾಲವಲ್ಲವು ಸುರ । ಜಾಲದೊಡನೆ ಸುರ । ಪಾಲಕನೈತಂ । ದೂಳಿಗವನು ನೀ ॥ ಲಾಲಿಸು ॥ ೧ ॥ ಧೊರೆಗಳು ಪೇಳಿರುವಾ । ವಚನದಿ। ಚರಿಸುತಿರಲು ವನವಾ॥ ಬರುತಿಹ ಸುರಬಲ । ದಿರವನು ಕಂಡೆವು । ಅರರೆ ಚೋದಿಗ ನಾ । ವರಿಯೆವು ಕಾರಣ ॥ ಲಾಲಿಸು ॥ ೨ ॥ ಕಾಡಿನ ನಡುವಿರುವಾ । ಸರಸಿಯು । ನೋಡಲು ಪೋಗಿರುವಾ ॥ ಗೂಢಚರರು ನಾವ್ । ನೋಡಿದೆವಾ ಯೆಡೆ । ಬೀಡ ತಳೆದ ಸುರ । ಗಡಣವ ಮರೆಯುಲಿ ॥ ಲಾಲಿಸು ॥ ೩ ॥ ಮಘವನು ಬಲದೊಡನೇ। ಪೇಳಿದ । ಲಗುಬಗೆ ವಚನವನೇ ॥ ಸೊಗಸಿನೊಳದ ಪದ । ಯುಗ ತೊರೆಯು ವೆವಿಂ । ದೊಗುವಿಗೆ ಹರುಷದಿ । ಹಗೆಗಳ ಪರಿಯನು ॥ ಲಾಲಿಸು ॥ ೪ ॥ ಏಳಿರಿ ಭಟರೆಲ್ಲಾ । ಕುಳಿತಿರೆ । ಕಾಲವು ನಮಗಿಲ್ಲಾ ॥ ಭಾಳವಿಲೋಚನ । ನೂಳಿಗವಿದು ಖಳ । ಜಾಲದೊಡನೆ ಧುರ । ದಾಲಿಸಿಕೆಯು ಬಿಡಿ ॥ಲಾಲಿಸು॥ ॥ ೫ ॥ ಎಂದೆನೆ ಸುರನಾಥಾ । ಕೇಳುತ । ಬಂದೊರೆದೆವು ಮಾತಾ ॥ ಮುಂದಿನಪರಿ ಮನ । ಬಂದಂತೆಯೆ ಮಾ । ಡೆಂದೆನುತಾ ಕ್ಷಣ । ವಂದಿಸೆ ಚಾರರು ॥ ಲಾಲಿಸು ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಕೇಳುತಲಿ ಚಾರಕನ ಮಾತನು । ಖೂಳನಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಕೆಂಗಿಡಿ । ಬೀಳುತಿರೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕೋಪಾನಲನು ಧಗಧಗಿಸೇ ॥ ಖೂಳ ಮಘವನ ಝುಡಿದ

ಖಡ್ಗದಿ । ತಾಳಿಗೆಯು ಕತ್ತರಿಸಿ ನೆತ್ತರ । ಕಾಳಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಖಾತಿಯಲೀ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ.

ವಾಹಿನಿಪತಿ ಶತಮಾಯಂ । ಗೀ ಹದನವನೆಲ್ಲವನೊರೆಯುವೆನೆನುತಂ ತಾ ॥ ಸಾಹವದಿರವಂ ಯೋಚಿಸಿ । ಸಾಹಸಿಯುವನೊಡನಿಂತೆಂದಂ ಖತಿವಿಡಿದುಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಕೇಳಿದ್ಯೆ ಸೇನಾನಿ ವಾಸವ । ಮೂಳಿಗವನೇನೆಂಬೆ ಸನಿಯದಿ । ಪಾಳಯವ ಬಿಟ್ಟಿರುವನೆಂಬುದ । ಕೇಳ್ದೆನಿಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಶಂಕರನ ಬೆಂಬಲಕೆ ಪೋಗುವ । ನಂಕಿತವ ನಾ ತಿಳಿದೆ ಸುರರಿಗೆ । ಬಿಂಕವಿನಿತಿರೆ ನಿಲಿಸಬೇಡವೆ । ಶಂಕೆ ತೋರೆದೂ ॥ ೨ ॥ ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಫಲ ತೋರಿದರು ಕೈ । ಗೊಟ್ಟು ಕಾದುವ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿರ । ಲಟ್ಟಹಾಸವ ನಿಲಿಸದಿರೆ ಮದ । ಬೆಟ್ಟವಹುದೂ ॥ ೩ ॥ ಪೋಗು ನೀ ಬಲದೊಡನೆ ಬೇಗನೆ । ನಾಗಭೂಷಣನೆಡೆಗೆ ಸುರಬಲ । ಪೋಗದಂದದಿ ತಡೆದು ಖತಿಯಲಿ । ತಾಗು ಸುರರಾ ॥ ೪ ॥ ಬೆಂಬಲಕೆ ಕಳುಹುವೆನು ಕೇಳ್ಳೆ । ಶುಂಭನನು ನಮುಚಿಯುನು ಮತ್ತಾ । ಜಂಭ ಬರುವನು ಪೋಗಿ ಸುರರ ಕ । ದಂಬಕೆನಲೂ ॥ ೫ ॥ ಪೊರಟುದಾಗಲೆ ಬಲವು ಸುರಬಲ । ದಿರವನರಸುತ ಖತಿವಿಡಿದು ಶರ । ಪರಿಘ ಪರಶು ಕೃಪಾಣ ಕುಂತವ । ಧರಿಸಿ ಕೇಳ್ಳೆ ॥ ೬ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ರಾಮ ಕೇಳ್ಳೈ ದಾನವರ ಬಲವು ದಳಪತಿಯು । ನೇಮದಿಂದೈತಂದುದೇನೆಂಬೆ ಜಲಧಿ ತಾ । ನೇ ಮುನಿದು ಧರಣಿಗೈತಂದುದೆನೆ ನಿರ್ಜರರ ಬಲವನಿದಿರೊಳ್ಕೊಂಡುದೂ ॥ ಈ ಮಹಾದ್ಭುತವಿದೆತ್ತಣದೆಂದು ಕಾಣಾತು । ದ್ದಾಮ ಬಲ ಸುರಭಟರ್ ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ । ದಾ ಮಹಾರಕ್ಕಸರ ಸೇನೆಯಂ ತಾಗಿದರ್ ಗಿರಿಗಿರಿಯ ತಾಗಿದಂತೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕ ತಾಳ.

ಕಳಕಳದಲಿ ಬಲ । ಮುಳಿಮುಳಿದಾಯುಧ । ಗಳಗಳ ಕೋರ್ಗುಡಿಸೀ ॥
ಕೊಲುಕೊಲುತಾಗಲೆ । ಬಲಬಲವಳಿಯಲು । ಕಿಲಕಿಲರ್ಕೈತಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಮುಂ। ದಡಿಯಿಡುತಾಯುಧ । ಝಡಿಝಡಿಯುತಲಾಗ॥ ಕಡಿಕಡಿ ಬಂದರ । ಕೆಡೆಕೆಡೆ ಶೋಣಿತ । ಕುಡಿಕುಡಿ ಯೆಂದೆನುತಾ ॥ ೨ ॥ ಮತ್ತದ ಖಳಬಲ। ಮುತ್ತಲು ದಿವಿಜರು। ಚಿತ್ತದಿ ಖತಿಯೇರಿ ॥ ಯೆತ್ತಿದ ಕತ್ತಿಯು । ತುತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಸು । ಕತ್ತರಿಸಲು ಭರದೀ ॥ ೩ ॥ ಸುರಭಟರೆಸುಗೆಗೆ । ದುರುಳರು ಪಲಬರು । ತೆರಳಲು ಶೈಮುನಿಗೇ ॥ ತೆರಳುತ ನಮುಚಿಯು । ಧುರಕನುವಾದನು । ಶರಮಳೆಗರೆಯುತಲೀ ॥ ೪ ॥ ಕಂಗೆಡಿಸುತ ಬಲ । ಭಂಗಿಸಿದನು ಸುರ । ರಂಗವನುಚ್ಛಳಿಸೀ ॥ ಕೆಂಗರಿಶರದಲಿ । ಮುಂಗಡೆ ಬರುತಿಹ । ರಂಗವ ತರಿದೆಸೆದಾ ॥ ೫ ॥ ಖೂಳನ ಹತಿಯನು । ತಾಳದೆ ಸುರಬಲ] ಕಾಳಗವನು ಕಳೆದೂ ॥ ಗೋಳಿಡುತೋಡಿತು । ಕಾಲಿನ ನೀತಿಯ । ಕೇಳುತಲಾಕ್ಷಣದೀ ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಮುಂದೊತ್ತಿ ನಮುಚಿಯು । ನಿಬ್ಬರದಿ ಪರಬಲದೊಳಗೆ ಮದ । ದುಬ್ಬಿನೊಳಗೈತರಲು ಕೇಳುತ ಮಘವ ಬಿಲ್ಪಿಡಿದೂ ॥ ತೆಬ್ಬನೇರಿಸಿ ಕೂರಲಗುಗಳ । ಮಬ್ಬರಿಸುತಾ ಭೂತಗಣಗಳ । ಹಬ್ಬಮಾಡುವೆನೆಂದು ಶರಗಳ ಸುರಿಸುತಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಖೂಳ ದೈತೇಯ ಕೇಳೂ । ಲೋಕದಿ ಮುಂದೆ । ಬಾಳುವೆ ಸಾಕೆ ಹೇಳೂ ॥ ಕಾಳಗದೊಳು ನಿನ್ನ । ತೋಳಬಲಹ ತೋರು । ತಾಳಿಗೆಯರಿವೆನೀಗಾ ॥ ೧ ॥ ಮಘವಾ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕಾದೀ । ಸೋತರೆ ನೋಡು । ಮೊಗವ ತೋರೆನು ಜಗದೀ ॥ ಹಗೆಯೈಸೆ ದಾನವ । ರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೆನೆಂ । ದಗಣಿತ ಶರವೆಚ್ಚನೂ ॥ ೨ ॥ ಬರುವ ಶರವ ತರಿದಾ । ಕೋಪದೊಳಂದು । ಶರವರುಷವ ಸುರಿದಾ ॥ ದುರುಳನ ಧನುವಾ ತಾ । ಮುರಿದು ಸಾಹಸದಿಂದ । ಮೆರೆದ ಶಚೀಂದ್ರನಾಗಾ ॥ ೩ ॥ ಪೊಸ ಧನುವನು ಧರಿಸೀ । ಕಾಳೋರಗ । ವಿಶಿಖವೊಂದನು ಜೋಡಿಸೀ ॥ ಅಸುರನಬ್ಬರದಿಂದ । ಲೆಸೆಯಲು ಗರುಡನಿಂ । ದಸಮಸಾಹಸಿ ಖಂಡಿಸೇ ॥ ೪ ॥

Scanned by CamScanner

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ. ಝಂಪೆತಾಳ.

ಖಾತಿಯಿಂದಾಗ ಸುರ । ನಾಥ ಪೊಡಿದನು ವರ । ವ್ರತಿಪೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಶರವ ಭರದೀ ॥ ಘಾತಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ । ದಾತತಪ್ಪಗ್ರ ಶರವ । ಕಾತುರದೊಳೆಸೆದ ದಾನವಗೇ ॥ ೧ ॥ ವರುಣಾಸ್ತ್ರಂ ಝಂಝಿಸುತ । ದುರುಳ ತಾ ಪಗೆಹರಿಸ । ಉರಿವ ಕೋಪದಿ ಗುರಿಯುರಿಸೀ ॥ ಉರಕೆಸೆಯುಲಮರಪತಿ । ತರಿದು ಕುರಿತದಿ ಬಳಿಕ । ವರಿಕಿಸುವೆ ಬಲಹಸನೆಂದೆನುತಾ ॥ ೨ ॥ ತೆಗೆದು ಕುಲಿಶವನು ಪಿಡಿ । ಯುಗಗಳ ಕಂಗಳಲಿ ಕಿಡಿ । ಯುಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಶಿರುತಿರುಹೀ ॥ ಮಘವ ನೆಸೆಯಲು ದುರುಳ । ನಿಗೆ ತಾಗಿ ಪರಲೋಕ । ದಗಣಿತಾನಂದವನು ಪಡೆದಾ ॥ ಖಾತಿಯಿಂದಾಗ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ.

ವೀರ ನಮುಚಿಯು ಮಡಿಯಲಸುರರ । ಭೂರಿಬಲವನು ಸವರುತಲೆ ಮಿಕ್ಕಿ । ಯೇರಿ ವಾಸವ ಮುಂದರಿಸುತಿರೆ ಜಂಭನೈತಂದೂ ॥ ತೋರು ನಮುಚಿಯು ಕೊಂದವನ ಶಿರ । ಹಾರಿಸುತ ರೋಷಿತವ ಘಾರ್ಣವೆ । ಮೀರೆಮುತಲಾ ಘಟಿಸೆ ತವೆದು ಬಿಡೌಜನೆಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ದುರುಳನೆ ನಮುಚಿಯು ಶಿರವಾ । ಕಡಿ । ದಿರಿಸುತ ತವ ಭುಜಬಲವಾ ॥ ಪರಿಕಿಸಲೈತಂದಿಹೆನೂ । ನೀ । ನೊರೆ ಯಾರೆಂಬುದನೂ ॥ ೧ ॥ ಜಂಭಾಸುರನಾಗಿರುವೇ । ತವ । ಬೆಂಬಲವೆಲ್ಲವ ಮುರಿವೇ ॥ ಅಂಬುಧಿಗೆಸೆಯುವೆ ಭರದೇ । ಜಯ । ವೆಂಬುದ ಮರೆಯೆಲೊ ಮನದೇ ॥ ೨ ॥ ಆಗದ ಕಾರ್ಯವ ಬರಿದೇ । ನುಡಿ । ದಾಗುವುದೇನೆಲೊ ಮನದೇ ॥ ಕೂಗಿದ ನಮುಚಿಯು ಹೀಗೇ । ಕಡೆ । ಸಾಗಿದ ಮೋಕ್ಷ ಯಮನೆಡೆಗೇ ॥ ೩ ॥ ನಮುಚಿಗೆ ಸರಿಯೆಂದೆನುತಾ । ಯೇ । ಸುಮನಸರೊಡೆಯನೆ ನಿರುತಾ ॥ ಭ್ರಮಿಸದಿರೆ ಕ್ಷಣದೊಳಗೇ ॥ ಮದ । ಶಮನವಗೊಳಿಸುವೆ ನಿನಗೇ ॥ ೪ ॥ ಎಂದಾಗಲೆ ಖಾತಿಯಲೀ । ಶರ । ವೃಂದಗಳನು ಸುರಿಸುತಲೀ ॥ ಮಂದಮತಿಯೆ ಬಲವಿರಲೂ । ತಾ । ಳೆಂದಾಗಲೆ ಗರ್ಜಿಸಲೂ ॥ ೫ ॥ ಕಡಿಯುತಲದ ಪಥದೊಳಗೇ । ಸುರ । ದೊ

Scanned by CamScanner

ಡೆಯನು ತಾ ಗುರಿಯೊಳಗೇ ॥ ಬಿಡಲು ಸದಾಗತಿಶರವಾ । ಕಂ । ಡೊಡನಾತನು ಫಣಿಶರವಾ ॥ ೬ ॥ ಎಸೆದಾ ಬಾಣವ ಗೆಲಿದೂ । ನಿಂ । ದಿಸಿದರೆ ವಾಸವ ಮುನಿದೂ ॥ ಪೊಸಮಸೆ ಶರಗಳನೆಸೆದಾ । ಕರ । ದಸುರನ ಚಾಪವ ಮುರಿದಾ ॥ ೭ ॥

ಕಂದ.

ಕಡಿಯಲ್ ಚಾಪವ ದನುಜಂ । ಪಿಡಿಯುತ ಗದೆಯಂ । ಭರದಿಂದೆಸೆಯಲ್ ಕಂಡಾ ॥ ಕಡೆಗಾಲದ ಮೃಡನೋಲ್ ಸುರ । ರೊಡೆಯಂ ಖತಿಯಿಂ ತಾಳುತಲಾಗಲೆ ಜವದಿಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಘನತವಕದಿಂ ಕಡಿಯೆ ಗದೆಯನು । ದನುಜ ಪೊಸಧನು ಪಿಡಿದು ಭಲರೇ । ನಿನಗೆ ಬಲುಹಿನಿತಿರಲು ನೋಡುವೆ । ನನುವರದಲೀ ॥೧॥ ಉಬ್ಬಿದಿರು ಧನುಗದೆಯ ಕಡಿದೆಯ । ಉಬ್ಬಸವ ಮಾಡುವೆನು ಮುನಿದರೆ । ಹೆಬ್ಬುಲಿಯ ಸೀಳುವೆನು ಬಿಡು ನಿ । ನ್ನಬ್ಬರವನೂ ॥ ೨ ॥ ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಸುರಪ ನಸುನಗೆ । ಯಿಂದ ಧುರವೆಂದೆನಲು ಕಾಡಿನ । ದೊಂದು ಮಿಗವನು ಸೀಳ್ದ ತೆರ ಯಿರ । ದೆಂದು ತಿಳಿಯೋ ॥ ೩ ॥ ಮಂದಮತಿಗಳು ತಿಳಿಯದಂದದಿ । ಬಂದು ಸುರಬಲವನ್ನು ತಾಗಿದ । ಕಿಂದು ಫಲವುಣಬೇಕೆನಲು ಖತಿ । ಯಿಂದ ದನುಜಾ ॥ ೪ ॥ ಬಲ್ಲೆಬಲ್ಲೆನು ನೀನು ಸುರಬಲ । ವೆಲ್ಲವನು ಕೂಡಿಸುತ ಶಂಕರ । ನಲ್ಲಿಗಲ್ಲವೆ ಪೋಗುವವ ನಾ । ಬಲ್ಲೆನೈಸೇ ॥ ೫ ॥ ಶಿವನ ಕಾಂಬುಜ್ಜುಗವ ಮರೆ ಯಿ । ನ್ನವಧರಿಸು ದೇಹವನು ಕಾಡಿನ । ಶಿವನ ಪಾಲಿಗೆ ಕೊಡುವೆ ನಿಮಿಷದಿ । ಬವರದೊಳಗೇ ॥ ೬ ॥ ಭೂರಿಖತಿಯಲಿ ಸುರಪನುಸುರಿದ । ಆರು ಜಂಭನ ನಾಮವಿತ್ತರೊ । ತೋರುತಿದೆ ಮಾತಿನಲಿ ಜಂಭವು । ಭಾರವಾಗೀ ॥ ೭ ॥ ಆಡುವುದು ಬಹುಸುಲಭ ಮಾತಿನೊ । ಳೋಡಿಹೋಗುವರಿಲ್ಲ ಬಲವಿರೆ । ಮೂಢ ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ತೋರಲು । ನೋಡಿಕೊಂಬೇ ॥ ೮ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಸುರಪನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ದಾನವಂ ಪರಿಕಿಸಾ । ದರೆ ಬಲುಹನೆಂದುರಗ ವರುಣ ಪಾವಕಶರವ । ಸುರಿಸಿದಂ ಸುರಬಲಂ ಕಂಗೆಡಲ್ ಸುರಪಾಲ ಚಾ

ಪವಮಂ ರ್ಘೋಗ್ರೈವುತಾ ॥ ಭರಿತರೋಪದಿ ಗರುಡ ವಾಯು ಜಲಬಾಣದಿಂ ।
ತರಿದು ಕೆಡಹಲ್ ಘೋರ ರಕ್ಕಸಂ ಮಾರಂತು । ಮಿರುಗುತಿಹ ಕೂರಸಿಯು
ಝಳಿಪಿಸುತ ಸುರಪತಿಯ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದ ಲಾಕ್ಷಣದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕ ತಾಳ.

ಸುರಪನು ವಹಿಲದಿ । ತರಿಯಲು ಖಡ್ಗವ । ದುರುಳನು ಕೋಪದಲೀ॥ ತೆರೆಯುತ ಬಾಯಿಯು । ಬರುತಿರೆ ಕಾಣುತ । ಪರಿಕಿಸಿ ಸಾಹಸಿಯೂ ॥ ೧ ॥ ಖೂಳ ಖಳನೆ ಬಲ । ದೇಳಿಗೆಯಿನಿತಿರೆ । ಕಾಳಗದಲಿ ನಿನ್ನಾ ॥ ಸೀಳುವೆ ರು ದ್ರಾಸ್ತ್ರ । ದೊಳೆನುತಲಿ ಸುರ । ಪಾಲಕ ಕರದೊಳಗೇ ॥ ೨ ॥ ಪಿಡಿಯುತ ಶರವನು । ಧಡಿಗನಿಗೆಸೆಯಲು । ಕಡಿಯುತ ಕಂಠವನೂ ॥ ಪೊಡವಿಗೆ ಕೆಡು ಹಲು । ಖಿಡಿಯುಗುಳುತ ಖಳ । ಪಡೆ ಬರುತಿರಲಾಗಾ ॥೩॥ ತರಿತರಿಯುತ ಸುರ । ವರ ಪರಬಲವನು । ಮುರಿಯುತ ಪೆಣಗಳನೂ ॥ ಧರಣಿಯೊಳೊರ ಗಿಸಿ । ಮೊರೆಯಲು ಕೇಳುತ । ದುರುಳರ ಬಲದೊಳಗೇ ॥ ೪ ॥

ಕಂದ.

ಮಡಿದ್ದನು ಜಂಭಾಸುರನೆನೆ । ಘುಡುಘುಡುಗುಡಿಸುತ ಶತಮಾಯಂ ಕೋಪದಿ ಕರಮಂ ॥ ಕಡಿಕಡಿಯುತಲಾ ಸುರಬಲ । ದೊಡೆಯಗೆ ಶರ ಬಿಡು ತಡಹಾಯ್ದೆಂದಂ ಗರ್ಜಿಸೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಸುರಪ ಕೇಳು ನಮ್ಮ ಬಲವ । ತರಿದ ಬಲುಹ ಮುರಿವೆನೀಗ । ಕರದಿ ಪಿಡಿದ ವಜ್ರವೆಲ್ಲಿ । ಧರಿಸೊ ಬೇಗನೇ ॥ ೧ ॥ ಕುಲಿಶಹತಿಯ ತಾಳಿ ಪ್ರಾಣ । ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಪ ಬಗೆಯ । ಅಳವಿಯೊಳಗೆ ಕಾಣಬಹುದು । ಘಳಿಗೆ ತಡೆದರೇ ॥ ೨ ॥ ಸಮರದೊಳಗೆ ವೀರ ಜಂಭ । ನಮುಚಿಯಿರ್ವರನ್ನು ಗೆ ದ್ದು । ಭ್ರಮಿತನಾದೆ ಗರ್ವದಿಂದ । ಶಮನಗೊಳಿಸುವೇ ॥ ೩ ॥ ಸಾಕುಸಾಕು ಶಿರವ ಕಡಿದು । ಶಾಕಿನಿಯರ ಬಳಗಕೀವೆ । ಜೋಕೆಯೆಂದು ಶರವನೆಸೆದ । ಪಾಕವೈರಿಯೂ ॥ ೪ ॥ ಬರುವ ಶರವ ಕಡಿದು ದುರುಳ । ಶರವನೊಂದ

ತೆಗೆದು ದಿವಿಜ । ರೆರೆಯನಿಂಗೆ ಗುರಿಯ ನೋಡಿ । ಭರದೊಳೆಚ್ಚನೂ ॥ ೫ ॥ ಕಡಿದು ಸುರಪ ನಡುವೆ ಖಳರ । ಗಡಣದೊಳಗೆ ಧೀರ ನೀನು । ಧಡಿಗ ನಿನ್ನ ನಾಮವೇನು । ನುಡಿಯೊ ಬೇಗನೇ ॥ ೬ ॥ ಆರದಾದರೇನು ಧುರದಿ । ತೋರು ಶೌರ್ಯವನ್ನು ದೈತ್ಯ । ವಾರದೊಡೆಯ ವೀರ ಶತಕ । ಮಾಯನಾಗಿಹೇ॥ ॥ ೭ ॥ ಎಂದು ಖಾತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದ । ನೊಂದು ಮೇಘಶರವನಾ ಪು । ರಂದರಾನಿಗೆಸೆದ ಕೋಪ । ದಿಂದ ಧುರುಳನೂ ॥ ೮ ॥ ತಿಳಿಯದವನೆ ಮಘವ ಕ್ಷಣಕೆ । ಘಳಿಲಶರವ ಹೂಡಿ ಮುರಿದು । ಖಳಗೆ ತಿಮಿರಶರವನೆಚ್ಚ । ನಳವಿಮಧ್ಯದೀ ॥ ೯ ॥ ತರಣಿಬಾಣದಿಂದ ತರಿದು । ದುರುಳ ಯೋಚಿಸಿದನು ಬರಿದೆ । ಧುರದೊಳಿಂತೆ ಸೆಣಸಿ ವಿಜಯ । ಬರುವದಲ್ಲವೂ ॥ ೧೦ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ದೈತ್ಯನಾಗ ಪು । ರಂದರನ ಕೈಚಳಕ ಧನುವಿಗೆ । ನಿಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಮೂರ್ಲೋಕದಲಿ ತನ್ನೊಡನೇ ॥ ನಿಂದು ಕಾದಿದ ಸುಭಟರೊಳಗಿವ । ನಂದದವರನು ಕಾಣೆ ಸಂಗರ । ದಿಂದ ಜಯವಿರದೆಂದು ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯನು ತಂದಾ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ರಕ್ಕಸನ ಮಾಯೆಯಿಂತುರುಗಿ ಭಯತೆತ್ತಲುಂ । ಕಕ್ಕಸದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಧೂಳಿಯಿಂ ಮಿಂಚುಮಳೆ । ದಿಕ್ಕೆಯಾಯ್ತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ತುಂಬಿದುದು ಘೋರ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯು ಸುತ್ತಲೂ ॥ ಇಕ್ಕೆಲೆದ ಶರಮಳೆಯು ದಾಳಿಯಿಂ ಸುರಸೇನೆ । ಯುಕ್ಕಟಾ ವಿಧಿಯೆಂದು ಕಾಲ್ಕೆಗೆದು ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ । ಕಕ್ಕುಲತೆಯಿಂ ಪಲಾಯನ ಮೆಸಗೆ ಸುರಪಾಲ ಬಸಬಳಿದನೇನೆಂಬೆನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಖಳನ ಮಾಯಕದಿಂದ । ಬಳಲಿದ ಸುರನಾಥ । ಕಳನೊಳಗೆದ್ದು ತಾನೂ ॥ ಕೊಳುಗುಳದೊಳು ಜಯ । ನೆಲಸದು ನಮಗೆಂದು । ಕಳವಳಿಸುತ ದುಃಖಿದೀ ॥ ೧ ॥ ಅಪಜಯವಾಯ್ತುಯ್ಯೊ । ಕಪಟಿಗಳಿಂದ ಮುಂ । ದಪಹಾಸ್ಯವಾದುದೆಂದೂ ॥ ಗುಪಿತದಿ ಪ್ರಮಥಾ । ಧಿಪನೆಡೆ ಮರುಗುವೆ । ವಿಪರೀತ

Scanned by CamScanner

ವಾದುದನೂ ॥ ೨ ॥ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸುರ । ವೃಂದದೊಡನೆ ಬೇಗ । ಬಂದು ಗಿರಿಯನೇರಿ ಬಳಿಕಾ ॥ ಚಂದ್ರಚೂಡನ ಪಾದ । ಕಂದಾದಿತಲೆವಾಗು। ತೆಂದನೀ ತೆರದೊಳೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಆದಿತಾಳ

(ದಾಟಿ:– ಬಿದರಲ್ಯಾತಕೆ ನಾರೀ ॥)

ಕರುಣಾಸಾಗರ ನೀನೂ । ಶರಣನು ನಾನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕರುಣಸಾಗರ ನೀ । ಶರಣನಹುದು ನಾ । ಚರಣದೊಳೊರೆಯುವ । ಪರಿಗಳ ಕೇಳೈ ॥ ಅನು ಪಲ್ಲ ॥ ಪಾದಯುಗದಿ ಮನವಾ । ನಿರಿಸುತ ಬರುವಾ । ಆದಿತೇಯರಿಗಭವಾ॥ ಹಾದಿಯೊಳ್ ಖಳಧೊರೆ । ಯಾದಾಂಧಕ । ನಾದುದು ಧುರ ಕೇ । ಳಾದರ ದಿಂದಲೀ ॥ ೧ ॥ ಘೋರ ದನುಜರೊಡನೇ । ಕಾದಿದೆ ಮೃಡನೆ । ವಾರತೆ ಕೇಳೊಡನೇ ॥ ಪಾರಮಹಿಮ ಗುಣ । ಸಾರನೆ ಪೇಳುವೆ । ನಾ ರಣದೊಳ ಗಾ । ದೋರಗೆ ಯೆಲ್ಲವಾ ॥ ೨ ॥ ಕೊಂದೆನು ಬವರದಲೀ । ಹಲವರ ಕೆರಳಿ। ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಮರಳೀ ॥ ದಂದುಗ ಧುರದಲಿ । ಬಂದುದು ಪರಿಭವ । ದಂದವನೆಲ್ಲವ । ಚಂದ್ರಧರನೆ ಕೇಳ್ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ.

ಸುರಪನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಶಂಕರ । ಕಿರುನಗೆಯ ಹೊರ ಸೂಸೆ ವಾಸವ । ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ನೀನಾಗಿರಲು ಶರಣರಿಗೇ ॥ ಪರಿಭವವು ಬರಲಿಂತು ನಗುವೆಯ । ಪೊರೆವರಾರೈ ದೇವ ನೀ ಕೈ । ತೊರೆಯುವೆಯ ಯೆಂದೆನಲು ಪೇಳಿದನಾಗ ಮದನಾರೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮರುಗದಿರು ಸುರಪಾಲ । ಶರಣನಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ । ಪರಿಭವಕೆ ನಗಲುಂಟೆ ಬರಿದೇ ॥ ದುರುಳ ರಕ್ಕಸರ ಮದ । ಭರಿತವಾಯ್ತೆನ್ನನೇ । ಧುರಕೆ ಕರೆಯು ವರೇನನೆಂಬೇ ॥ ೧ ॥ ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ । ಮಂದಮತಿಯೋರ್ವ ಧುರ । ಕೆಂದು ಬಲಗೂಡಿ ನಮ್ಮೆಡೆಗೇ ॥ ಬಂದಿಹುದ ನೆನಸಿ ತನ । ಗಿಂದು ನಗು ಬರಲು ಕೇ । ಳೊಂದು ಕಾರಣ ತಿಳಿದೆಯೇನೈ ॥ ೨ ॥ ಜನುಮಮಿತ್ರವ ನಾ ನು । ದನುಜನಿಗೆ ಪೇಳಲೇ । ನನುವಮಾನ ತೊರೆದು ಸಂಗರಕೇ ॥ ಮನವೊಲಿ

ದು ಬಂದಿಹನು । ತನಿರಕುತವನ್ನು ಶಾ । ಕಿನಿಗಣಗಳಿಂಗಿಕ್ಕದಿಹನೇ ॥ ೩ ॥ ಬಿಡು ಭಯವ ಮನದಿ ನಾ । ಪಿಡಿದ ಶೂಲದಿ ತಿವಿದು । ಕಡೆಗಾಲವನು ತೋರಿಕೊಡುವೇ ॥ ಕಡಿದು ದಾನವರ ಬಲ । ದಡಗುಗಳ ಕಾಡಮೃಗ । ಗಡಣಗಳಿಗಶನವಿಕ್ಕುವೆನೂ ॥ ೪ ॥ ಎಲ್ಲಿಹೆಯೊ ನಂದೀಶ । ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸವಂತ । ಸೊಲ್ಲನೊಂದನು ಕೇಳೊ ನಮ್ಮಾ ॥ ಮಲ್ಲಗಣಗಳ ಬಲವ । ನೆಲ್ಲ ಕರಸೀಗನೀ । ನಿಲ್ಲಿ ಬರಹೇಳು ಷಡ್‍ಶಿರನಾ ॥ ೫ ॥ ಎಂದು ನೇಮವನೀಯು । ಲಂದು ಗಣಗಳನೆಲ್ಲ । ಪೊಂದಿಸುತ ನಂದೀಶನಾಗಾ ॥ ನಿಂದಿರಲು ಹರನೆಡೆಗೆ । ಬಂದು ಪಾದದಿ ಮಣಿದ । ನಂದದಿಂದಾ ಶಕ್ತಿಧರನೂ ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ದೇವ ದೇವರ ಬಾಲನನು ನೀವ್ । ದಾವ ಕಜ್ಜಕೆ ಕರಸಿದಿರಿ ತನ । ಗಾವುದಪ್ಪಣೆಯೆಂದು ಪಾದದೊಳೆರಗೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತೀ ॥ ಬಾ ವಿಹಂಗಾರೂಢ ದೈತ್ಯರ । ಭಾವನೆಯನೊರೆಯುವೆನು ನಮ್ಮೊಳ । ಗಾಹವಕೆ ಬಂದಿಹರು ಪೇಳ್ವುದೇನು ವಿಸ್ಮಯವಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ರೂಪಕ ತಾಳ.

ಕಂದ ಕೇಳೆಮ್ಮೊಡ । ನಂಧಕಾಸುರಗಿಂದು । ಬಂದು ಕಾಳಗಗೊಡಲೆಂದೂ ॥ ನಿಂದಿಹ ಬಲಹಗೂಡಿ । ಬಂದು ಗಿರಿಯ ತಟ । ದೊಂದೆಡೆಯೊಳು ಹಮ್ಮಿನಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಏನಪ್ಪುದೆಂಬುದ । ದಾನವರರಿಯದೆ । ಹೀನತನದಿ ಬಂದಿರುವರೂ ॥ ಎನ್ನಿಂದ ಜನುಮವ । ಮುನ್ನ ಪಡೆದ ದೈತ್ಯ । ಗೆನ್ನಿಂದ ಪರಿಭವವಹುದೂ ॥ ೨ ॥ ಮಾಡುವುದೇನು ಬಲ । ಗೂಡಿ ಪೋಪುದು ನೀನು । ಗಾಢದಿ ಬಹೆ ನಾನು ಹಿಂದೇ ॥ ಮೂಢರ ತಲೆಯ ಚಂ । ಡಾಡೆಂದು ವರಚಂದ್ರ । ಚೂಡನೆಂದನು ಸುತನೊಡನೇ ॥ ೩ ॥ ಸುರಪಾಲಕನು ಬಲ । ವೆರಸಿ ತಾ ಬರುತಿರೆ । ದುರುಳರು ತಡೆದು ಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ಸುರರ ಕಂಗೆಡಿಸಲು । ಸುರವರನೈತಂದೂ । ಒರೆದನೆಲ್ಲವನು ದುಃಖದಲೀ ॥ ೪ ॥ ವಾಸವನೊಡಗೂಡಿ । ನೀ ಸಮರಕೆ ಪೋಗು । ಆ ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯರ ಧುರದೀ ॥ ಮೋಸಮಾಯಕವಿರೆ । ಘಾಸಿಮಾಡಲು ಕಮ । ಲಾಸನ ಬರುವನೆಂದೆನುತಾ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಏಕ ತಾಳ.

ಕರೆದು ವಿರಿಂಚಿಯುನೂ । ಶಂಕರನು । ಅರುಹಿದ ಪರಿಗಳನೂ ॥ ಕರೆದು ವಿರಿಂಚಿಯು । ದುರುಳ ಬಲವ ಸಂ । ಹರಿಸಲು ಪೋಗೆಂ । ದರುಹುತ ಶಂಕರ ॥ಪಲ್ಲ॥ ದೈತ್ಯಬಲವ ಕೊಂದೂ । ವಿಜಯವ ವಿ । ಧಾತನೆ ಪಡೆಯೆಂದೂ । ಹರುಷದಿ । ಭೂತನಾಥನಂದೂ । ಪೇಳೆ ಕಮಲ । ಜಾತನಿಗಿದನಂದೂ ॥ ಕೇಳ್ದು ವಿ । ಧಾತನು ತಾ ಪುರು । ಹೂತನನೊಡಗೊಂ । ಡಾತುರದೊಳು ಸಮ । ಜಾತನು ಪೊರಟಾ ॥೧॥ ಆನಿತರೊಳಗೆ ಮುದದೀ । ಬಂದಾ ಗುಹ । ಮಣಿಯುತ ಸಂತಸದೀ । ರಕ್ಕಸ । ಹನನಕೆ ಪದಯುಗದೀ । ನೀ ಕೊಡುವುದು । ತನಗನುಮತಿ ಭರದೀ ॥ ಬೇಡುವೆನೆನುತಲೆ । ಪಾದದಿ ಮಣಿಯಲು ಕಾಣುತ । ಚಿನುಮಯ ಸಂತಸದೀ ॥೨॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ನಾಗಭೂಷಣ ಮಣಿದ ಕುವರನ । ಬೇಗದಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಜಯ ನಿನ । ಗಾಗಲ್ಕೆ ಪೋಗೆಂದು ಹರಸಲು ಗುಹನು ಮನದೊಳಗೇ ॥ ಪೋಗುವೆನೆ ಮಾತೆಯನು ಕೇಳದೆ । ಆಗದಾಗದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸಿ । ತಾ ಗಿರಿಜೆಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದೆರಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ವಂದಿಸಿ ಪಾದದೊ । ಳೊಂದು ಬಿನ್ನಹಗೈವೆ । ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ ॥ ನಿಮ್ಮ । ಕಂದನು ಪೊರಟಿಹ । ನಿಂದು ಸಂಗರಕಾಗಿ । ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಅಂಧಕಾಸುರ ಮದ । ದಿಂದ ಸಂಗರಕಾಗಿ । ಬಂದನಮ್ಮಾ ॥ ಅವ । ರಿಂದ ಘ್ಪಣೆಯು ಬೇಡ । ಲೆಂದು ಬಂದಿಹೆ ಮಾತ । ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ದೈತ್ಯಬಲವನೆಲ್ಲ । ಘಾತಿಸಿ ಬರುವೆನು । ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ ॥ ತನು । ಜಾತಗಪ್ಪಣೆಯನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಬೇಗ । ಕೊಡುವುದಮ್ಮಾ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಎಂದು ಪದದೊಳ್ ಮಣಿದ ಗುಹನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಗಿರಿ । ನಂದನೆಯು ಹರುಷದಿಂ ವೈರಿಗಳ ಕೊಂದು ಜಯ । ಪೊಂದಿ ಬಾರೆಂದೆನುತ ಕಳುಹಿದಳ್

ಜಯಘೋಷದಿಂ ಪೊರಟನಾ ಕುಮಾರಾ ॥ ಮುಂದುಮುಂದಕೆ ಸೇನೆ ನಡೆಯುತಿರಲೇನೆಂಬೆ । ನಂದದಿಂ ಗಿರಿಯನಿಳಿದೈತರಲ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ । ಬಿಂದೊಡೆಯುದಿರದೆನಲ್ ಪಡೆಯುಬ್ಬರಕೆ ಭೂಮಿ ನಡನಡುಗಿತೇನೆಂಬೆನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಶರಜನಿತ್ತಲು ಧುರಕೆ ಪೊರಡಲು । ದುರುಳ ರಕ್ಕಸನೆರವಿನೊಡನಾ । ದುರುಳನೋಲಗದೊಳಗೆ ಕುಳಿತನು । ಗಿರಿಯು ತಟದೀ ॥ ೧ ॥ ಕಾಣದಿರೆ ಬಲ ನಮುಚಿಜಂಭರ । ಕೇಣಗೊಂಡಾ ದಾನವೇಂದ್ರನು । ಜಾಣನಹ ಶತಮಾಯನನು ಕರ । ದೆಂದನಿಂತೂ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳು ಮಘವನು ನಮ್ಮ ಬಲವನು । ಕಾಳಗದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಹಲವರ । ಸೀಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲವೆ । ಪೇಳಲೇನೂ ॥ ೩ ॥ ಜಂಭನಳಿದನೆ ನಮುಚಿ ಮಡಿದನೆ । ಹಂಬಲಿಸುತಿದೆ ಮನವು ಶಿವಶಿವ । ಕುಂಭಿನಿಯೊಳಿನ್ನೆಂತು ಬಾಳುವೆ । ನೆಂದು ದೈತ್ಯಾ ॥ ೪ ॥ ಏನು ಸಂಗರಕಾಗಿ ಶಿವನೆಡೆ । ಗಾನು ಬಂದವನಾಗಿ ನುತಿಸಿದೆ । ಹೀನನಾದೆನೆನುತ್ತ ಪೇಳಿದ । ದಾನವೇಂದ್ರಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಓಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಪೋಪನಾದರೆ । ನೋಡುವೆನು ಜಂಭಾರಿ ಜನನಿಯ । ಬೇಡಿಕೊಂಡುದರದೊಳಗೆ ಮರೆಯಾಗಿರಲು ಖಾತಿಯಲೀ ॥ ತೋಡುವೆನು ತನಿಗರಳ ಶಂಕರ । ನೋಡಿ ತಡೆದರೆ ಜತೆಯೊಳಗೆ ಹೊಡೆ । ದೋಡಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿ ದೈತ್ಯ ಪಲ್ಗಡಿದಾ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಕೇಳಿದೈ ರಾಮ ನೀ ರಕ್ಕಸಂ ಕೋಪದಿಂ । ಕಾಳಗಕೆ ಪೊರಮಡಲ್ ಚಾರನೋರ್ವಂ ಬಂದು । ಪೇಳಿದಂ ಚೆಲುವಾಯ್ತು ಪ್ರಮಥಗಣದೊಡನೆ ಶರಜಾತ ಕಮಲಜರಿಬ್ಬರಾ ॥ ಫಾಲನಯನನು ಕಳುಹಿಸಲ್ ಬರುವರಿದೊ ನೋಡು । ಶೂಲಿ ಬೆಂಗಡೆಯು ಬರುತಿರುವನೆಂದೆನೆ ಕೇಳಿ । ಖೂಳ ಶತಮಾಯ ಪಡೆದಪ್ಪಣೆಯು ನಡೆದಾದ ಪ್ರಮಥಬಲವಂ ತಾಗಿದಾ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ.

ಶತಮಾಯಂ ಬರುತಿರಲಾ । ಶತದಳಸಂಭವ ಧನುವಂ ತೂಗುತ ಶರವಂ ॥ ಖತಿಯೊಳ್ ಪಿಡಿದಿದಿರಾಗಲ್ । ಶತಮಾಯಂ ತಡೆದಿತೆಂದಂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕಮಲಜ ನಮ್ಮೊಳು ಬರಿದೇ । ನೀ । ಸಮರವ ಕೊಡದಿರು ಸುರಿದೇ॥ ನಮಗೆ ವಿರೋಧವ ಮಾಡೀ । ಕೇ । ಳಮರತೆ ಪೋಪುದು ಖೋಡೀ ॥ ೧ ॥ ಹರನ ವಿರೋಧದಿ ನಿಮಗೇ । ಸುಖ । ದೊರೆವುದೆ ಸಾಯುವ ಬಗೆಗೇ ॥ ಧುರಕೈತಂದುದು ನಿಜವೂ । ಕ । ತ್ತರಿಸದಿರೆನು ನಾ ದಿಟವೂ ॥ ೨ ॥ ಓಡಿದ ಸುರಪನ ಜತೆಗೇ । ಜತೆ । ಮಾಡುವೆ ಕ್ಷಣ ತಡೆ ನಿನಗೇ ॥ ನೋಡಿಕೊ ಬದುಕುವ ಪಥವಾ । ಕಡಿ । ದೀಡಾಡುವೆ ತವ ಶಿರವಾ ॥ ೩ ॥ ಸುರಪತಿ ಕೊಂದಿಹ ಬಲವಾ । ಯೋ । ದುರುಳನೆ ಬಲ್ಲೆಯ ಗೆಲುವಾ ॥ ಧುರಭಟ ನೀ ಬಲ ಕೊಲಿಸೀ । ನಿಂ । ದಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ಸಹಸೀ ॥ ೪ ॥ ಪದುಮಭವನ ನುಡಿಗಳನೂ । ಕೇ । ಳ್ದೊದೆಯುತ ಧರಣಿಯ ಖಳನೂ ॥ ಸದೆಯುವೆನೆನ್ನುತ ದುರುಳಾ । ತಾ । ಸೊದಗಿಲಿ ಹೊಡೆದನು ಸರಳಾ ॥ ೫ ॥ ಕಡಿಯಲು ಕಮಲಜ ನಡುವೇ । ಖಳ । ಧಡಿಗನು ಪೇಳಿದ ಸುಡುವೇ ॥ ತಡೆದುಕೊ ಬಲವಿರಲೆಂದೂ । ತಾ । ಹೊಡೆದನು ವಹ್ನಿಯನಂದೂ ॥ ೬ ॥ ವಾಣಿಯ ರಮಣನು ಜಲದಾ । ವರ । ಬಾಣವನೆಸೆಯುತ ಗೆಲಿದಾ ॥ ದಾನವ ಬಲುಹಿನಿತಿರಲೂ । ಕೈ । ಗಾಣಿಪೆ ನಾನೆಂದೆನಲೂ ॥ ೭ ॥

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ.

ಗೆಲುವಾಸೆಯುಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆ ಸಾಯುವೆ ನಿಜ । ಗಳವ ಕಡಿದೀಡಾಡಿ ಮಾರಿಯ । ಬಳಗಕುಣಿಸುವೆನೆಂದು ಶರ ಬಿಡೇ ॥ ೧ ॥ ಕಡಿದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯನು ಬಿಡೆ ಬ್ರಹ್ಮ । ತಡೆಯುದಾಗಲೆ ಬಿದ್ದು ರಕ್ಕಸ । ಪೊಡವಿಯಿಂ ಕ್ಷಣಕೆದ್ದು ನುಡಿದನೂ ॥ ೨ ॥ ಧೀರನಾದರೆ ಶೂಲವ ತಡೆಯೆಂದು । ಭಾರಿ ಭುಜದೊಳಗೆತ್ತಿ ಗುರಿಯುಲಿ । ಧೀರನಿಹೆ ನೀನೆಂದು ರಕ್ಕಸಾ ॥ ೩ ॥ ಬಿಡಲಾಗ ಕಮಲಜಾತ ಕಡಿದೆಂದ । ಧಡಿಗ ರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ ಸಮರದ । ಕಡೆಯುಗಾಣಿಪೆ ತಡೆಯು

ಲರೆಕ್ಷಣಾ ॥ ೪ ॥ ಎಂದಾಜ ಶರವೊಂದ ತೆಗೆದು ಖಾತಿಯುಲಿ । ಮುಂದವು
ಗೆಸೆಯಲ್ಕೆ ರಕ್ಕಸ । ನಂದು ವರಲೋಕವನು ಸೇರಿದಾ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.

ಶತವಾಾಯುನಂ ಕೊಂದು ಶತಪತ್ರಸಂಭವಂ । ಶತ್ರುಬಲವುಂ ಸಹಿ
ದಂ ಕುಂಭನಂ ಕೊಂದು । ಹತಗೈದು ಚಂಡಮುಂಡಾಸುರರ ಸೀಳಿದಂ ತಾ
ನಾ ಮಹಾನಾಭನಂ ॥ ಗತಿಯು ಕಾಣಿಸಿ ಹಲವರಿಂಗೆ ಮುಂದರಿಸುತಿರೆ । ಪ್ರತಿ
ಭಟಭಯಂಕರಂ ಶುಂಭಾಸುರಂ ಕಂಡು । ಖತಿವಿಡಿದು ಚಾಪಟಂಕಾರದಿಂ
ಬ್ರಹ್ಮನಂ ತಡೆದಾಗಲಿಂತೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಶತವಾಾಯುನನು ಕೊಂದೆ । ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತ ಮುಂದೆ । ಪತಿತನೆಂದೆಣಿಸ
ದಿರು ಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ ಗತಿಸಿರುವರಿಂಗೆ ಮನ । ಕತಿಹರುಷವನು ಮಾಳ್ಪೆ । ಜತೆಗೆ
ಶಿತಿಕಂಠನನು ಕರಿಸೋ ॥ ೧ ॥ ಕಾಗೆಮರಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ । ತಾಗಬೇಕೇ ಶಿವನು ।
ಸಾಗರವ ನರಿ ಹಾರಲುಂಟೇ ॥ ಕೂಗದಿರು ಯಮನೆಡೆಗೆ । ಸಾಗಿಸುವೆ ಶರ
ಮುಖದಿ । ಪೋಗು ಸತ್ತವರ ಧೊರೆಯಾಗೂ ॥ ೨ ॥ ಯಮನೆಂಬವನ ಬಲು
ಹ । ನಮಮ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರೆ । ಸಮರದಲಿ ಸೋತು ಕಾಲ್ದೆಗೆದೂ ॥ ಅಮರಪ
ತಿಯೊಡನೆ ತಾ । ಗಮಿಸಿಹನು ಮುಂದೆ ಮುಖ । ಕಮಲವನು ತೋರಿಸನು
ಮರುಳೇ ॥ ೩ ॥ ಹರನ ವೈರದಿ ಸತ್ತ । ದುರುಳ ಗಜದಾನವನ । ಪರಿಯ
ಮರತೆಯ ವ್ಯರ್ಥ ಜಗದೀ ॥ ಸ್ಮರವೈರಿಯೊಡನೆ ನಿಮ । ಗರಿತನವು ಲೇಸಲ್ಲ ।
ತೆರಳಿರೈ ಸಾಯುವಿರೆ ಬರಿದೇ ॥ ೪ ॥ ಹರಿಯು ಬಿಟ್ಟರೆ ಶಿವನೊ । ಅರಿತನವು
ನಮಗಿಲ್ಲ । ತರಿಸಿಕೊಡುವೆಯು ಮುಕುಂದನನೂ ॥ ದುರುಳತನದಲಿ ನಮ್ಮ ।
ಧೊರೆಯು ಪೆತ್ತವರನ್ನು । ತರಿದಿರುವನೆನಲೆಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ ೫ ॥ ಹರನ ಮ
ರೆಯೊಳಗೆ ನಿಂ । ದಿರುವನೇ ಶ್ರೀಯೆರೆಯು । ಹರಿಯು ಮರೆಯೊಳಗೆ ಪರಶಿವ
ನೂ ॥ ಇರಲುಂಟೆ ರಕ್ಕಸನೆ । ಹರಿಹರರು ಸರಿಯೆಂಬು । ದರಿವೆಯೆಂತೈ ದು
ರುಳ ನೀನೂ ॥ ೬ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನು ನಮ । ಗಾದರದಿ ಕಲಿಸೆ ಗುರು । ವಾದ
ವರಶುಕ್ರನಿರುತಿಹನೂ ॥ ಮಾಧವನ ಕರೆತಹೆಯು । ಕಾದುವೆಯು ಪೇಳೆನುತ ।
ಸಾಧಿಸುತ ಶರವೊಂದನೆಚ್ಚಾ ॥ ೭ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಹೊಡೆದಾ ಶರವ ಬ್ರಹ್ಮನು । ಖಂಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ । ಧಡಿಗನೊಳಿಂತೆಂದನೂ ॥ ಕೊಡದಿರು ಪ್ರಾಣವ । ಕಡಿವೆ ಗಳವನೆಂದು । ಕಡಿದಿಕ್ಕಿದನು ಚಾಪವಾ ॥ ೧ ॥ ಪೊಸಧನು ಪಿಡಿದು ತಾನೂ । ದೈತೇಯನು । ವಿಶಿಖವೊಂದರೊಳಜನೂ ॥ ಎಸೆವ ಕರದಿ ಪಿಡಿ । ದಸಮುಚಾಪವನಾಗ । ವಸುಮತಿಗಿಕ್ಕಿದನೂ ॥ ೨ ॥ ಧನುವೊಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದಾ । ಸಾರಸಭವ । ಘನರೋಷವನು ತಾಳಿದಾ ॥ ಅನಿಲಶರವನೊಂದ । ಧನುವಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ । ಕಿನಿಸಿನಿಂದೆಸೆದನಾಗಾ ॥ ॥ ೩ ॥ ಉರಗಾಬಾಣದಿ ಕಡಿದಾ । ಶುಂಭಾಸುರ । ಉರಿವ ಕೋಪದಿ ನುಡಿದಾ ॥ ಧುರದಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಪರಿ । ಯರಿತೆನಿದಕೊ ಮೇಘ । ಶರವೆಂದು ಹೂಡಿದನೂ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ವಾಯುಬಾಣದಿ ಕಡಿದನದನಾ । ತೋಯಜಾಂಬಕತನುಜ ಸಾಸಿರ । ಸಾಯಕಂಗಳ ತೆಗೆದು ಹೂಡಿದ । ನಾಯದಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಡಹುತ್ತ ಶುಂಭನು । ಖಿಡಿಗೆದರಿ ಶರಬಿಡಲು ಖಂಡಿಸಿ । ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ತಾನೆಸೆಯೆ ಕಮಲಜ । ಕಡಿದನವನೂ ॥ ೨ ॥ ನಗುತ ಬಳಿಕಾ ಶುಂಭ ಹೂಡಿದ । ಮಗಳಮದುವೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಜ । ಮೊಗವ ತೋರಿಸಬೇಡವೆಂದಾ । ಬ್ರಹ್ಮಶರವಾ ॥ ೩ ॥ ಜಲಜಭವನಾಸ್ತ್ರವನು ಗೆಲಿದಾ । ನಳಿನಜಗೆ ತಾನೊಂದು ಶಕ್ತಿಯ । ಘಳಿಲನೆಸೆಯಲು ಕಮಲಜನು ಬೆಂ । ಗೊಟ್ಟನಾಗಾ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಸೋತು ತಿರುಗೆ ವಿರಿಂಚಿ ಶುಂಭನ । ಘಾತಕವನೇನೆಂಬೆ ಗಣಬಲ । ಕಾತರಿಸೆ ಪೆಣಮಯವನೊಟ್ಟಿದ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲೀ॥ ಭೂತಗಳಿಗಾಹುತಿಯನಿಕ್ಕಿದ । ರೀತಿಯನು ಕಂಡಾಗ ಷಣ್ಮುಖ । ಖಾತಿಯಲಿ ಬಿಲ್ಪಿಡಿದು ಮುಂದೊತ್ತಿದನು ರಭಸದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕ ತಾಳ.

ಬರುತಲೆ ಶರಜನು । ದುರುಳರ ಬಲವನು । ತ್ವರಿತದಿ ತರಿತರಿದೂ ॥ ಹೆಣ ಕರಿರಥಸೇನೆಯ । ಮುರಿದೊತ್ತುತ ನಡೆ । ತರುತಿರೆ ದಾನವರಾ ॥ ೧ ॥ ಹೆಣ

ಗಳ ರಾಶಿಯು । ನೆಣವಸೆ ಜೊಂಡಿನ । ಕಣೆಗಳ ಬಿರುಮಳೆಯಾ ॥ ಕಣಿನಲಿ ಕಾಣಿಸೆ । ಕಿನಿಸಿನೊಳದನಾ । ದನುಜನು ಪರಿಕಿಸುತಾ ॥ ೨ ॥ ಆರಿವ ದಾನವ । ವಾರುಧಿ ವಡಬನು । ಭೋರಿಡುತ್ತೈತಹನೂ ॥ ತೋರುವ ಸಾಹಸ । ನಾರಾಚ ದೊಳಿವ । ನಾರೆಂಬುದ ತಿಳಿಯೋ ॥ ೩ ॥ ಎಂದೆನುತಾಗಲೆ । ಬಂದಾ ಶರ ಜನ । ಮಂದಮತಿಯು ತಡೆದೂ ॥ ನಿಂದಾಗಲೆ ಶರ । ವೃಂದವ ಸುರಿಸುತ । ಲೆಂದನು ಖಾತಿಯಲೀ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಬಾಲನಿರುವೆ ಭಲರೆ ನೀನು । ಕಾಳಗದಲಿ ಧೀರನಿರುವೆ । ಪಾಲಿಸಿರುವ ರಾರು ಪೇಳು । ಪೇಳು ನಾಮವಾ ॥ ೧ ॥ ದನುಜ ತಾರಕಾಖ್ಯನಿಂಗೆ । ಪನ್ನಗೈದ ವರಕುಮಾರ । ನೆನುವರಾನು ಶಿವಕುಮಾರ । ನೀನದಾರೆಲಾ ॥ ೨ ॥ ಕಮಲಜಾದಿ ಸುರರನೆಲ್ಲ । ಸಮರದೊಳಗೆ ಗೆದ್ದ ಶೂರ । ಕಮಲಜಾಪ್ತ ಶುಂಭದೈತ್ಯ । ಸಮರಶೂರನೂ ॥ ೩ ॥ ವೀರತನವ ಕಾಂಬೆನೈಸೆ । ಕಾರ್ಯ ವೇನು ಧುರಕೆ ಬಂದ । ಕಾರಣಂಗಳನ್ನು ಪೇಳೊ । ಘೋರದಾನವಾ ॥ ೪ ॥ ಹರಿಯು ನಮ್ಮ ಧೊರೆಯು ಪೆತ್ತ । ವರನು ತರಿದನವನ ನೀವು । ಮರೆಯೊಳಿರಿಸೆ ಕೇಳಿ ನಾವು । ಧುರಕೆ ಬಂದೆವೂ ॥ ೫ ॥ ಹರಿಯು ವೈರದಿಂದ ಸತ್ತ । ದುರುಳ ತಮ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು । ದುರುಳ ಕೈಟಭಾಖ್ಯ ಮಧುಗ । ಳಿರವ ಯೋಚಿಸೋ ॥ ೬ ॥ ಬಲ್ಲೆಬಲ್ಲೆ ಹರಿಯ ಬಲುಹ । ನೆಲ್ಲ ಕೇಳ್ ದಧೀಚಿಯೊಡನೆ । ಫುಲ್ಲನಾಭನೇಕೆ ಸೋತ । ಮಲ್ಲ ಪೇಳೆಲೋ ॥ ೭ ॥ ವರದಧೀಚಿ ತಪದ ಬಲದಿ । ಹರಿಯು ಗೆಲ್ದನೊಮ್ಮೆ ನಿಜವು । ಹರನ ವಲಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಚಕ್ರ । ಧರಿಸಿ ಮೆರೆಯನೇ ॥ ೮ ॥ ನುಡಿಯು ಕೇಳಿ ಶುಂಭನೆಂದ । ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಧೀರನಹುದು । ಕೆಡುವೆಯೇಕೆ ಧುರದಿ ಬರಿದೆ । ನಡೆಯೊ ಸದ್ಮಕೇ ॥೯॥ ಮರಣಕಾಲ ಬಂತು ನಿನಗೆ । ಒರೆಯಲೇಕೆ ನೀತಿಯನ್ನು । ದುರುಳ ನಿಮಿಷ ತಡೆಯೊ ನಿನ್ನ । ತರಿದುಚಲ್ಲುವೇ ॥ ೧೦ ॥ ತಾರಕಾರಿಯೆನಿಸಿ ನಿನಗೆ । ಮೀರಿಹೋಯ್ತೆ ಗರ್ವವೆದು । ಭೂರಿ ಸರಳನೆಸೆಯುಲಾ ಕು । ಮಾರನಾಕ್ಷಣಾ ॥ ೧೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ನಸುನಗುತಲೆ ಷಡ್ವದನಾ । ಶರ । ವಿಸರವ ಕಡಿಯುತ ಖಳನಾ॥ ತುಸ ಗಣಿಸದೆ ನಿಂದಿರಲೂ । ರ । ಕ್ಕಸ ಕಾಣುತ ಖಾತಿಯೊಳೂ ॥ ೧ ॥ ಬಾಲಕ

ನಂದೀವರೆಗೇ । ಬಿಡ । ಲಾಲಸ್ಯದಿ ನೀನೆಮಗೇ ॥ ಕಾಳಗದೊಳು ಮಾರಾಂತು । ಬಹೆ । ಬಾಲಕ ಬಿಡಲಿನ್ನೆಂತೂ ॥ ೨ ॥ ತಡೆಯೆಂದೆನುತಾ ಕ್ಷಣದೀ । ಧರೆ । ನಡನಡುಗುವ ತೆರ ರಣದೀ ॥ ಪಿಡಿಯುತ ಫಣಿಶರ ಕರದೀ । ಖತಿ । ವಿಡಿದೆಸೆದನು ತಾ ಭರದೀ ॥ ೩ ॥ ಗರುಡಕಳಂಬದಿ ಮುರಿಯೋ । ಕಂ । ಡರಿತಾ ರಕ್ಕಸ ಸರಿಯೋ ॥ ತರಳನೆ ಪಾವಕಶರದಾ । ಸವಿ । ಪರಿಕಿಸೆನುತ ಸರಳುಗಿದಾ ॥ ೪ ॥ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದೊಳದ ಶರಜಾ । ತಾ । ನರಿಯಲ್ ಕಾಣುತ ದನುಜಾ ॥ ಕರದಲಿ ಪವನನ ಧರಿಸೀ । ಬಹು । ಭರದಲಿ ಬಿಡಲಾ ಸಹಸೀ ॥ ॥ ೫ ॥ ಪವನಾಶನಶರದಿಂದಾ । ಮುರಿ । ದವನಿಯೊಳಿಳುಹಿದನಂದಾ ॥ ಭವನಕುಮಾರಕನೆಂದಾ । ದಾ । ನವ ತೋರಿಸು ಬಲುಹೆಂದಾ ॥೬॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಹೊಡೆದ ಶರಗಳನೆಲ್ಲ ಪಥದಲಿ । ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಡಹುತ ಕುಮಾರನು । ಧಡಿಗನಂಗವನುಚ್ಚಳಿಸುವಂದದಲಿ ತೆಗೆತೆಗೆದೂ ॥ ಬಿಡಲು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊರಗಿ ದಾನವ । ಪೊಡವಿಯಿಂ ಕ್ಷಣಕೆದ್ದು ಖಾತಿಯೊ । ಳಡಿಗಡಿಗೆ ಪಲ್ಗಡಿದು ತಡದಿಂತೆಂದ ಸ್ಕಂದನನೂ ॥೧॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ತರಳಾ ನೋಡಲು ರಣದೀ । ನಮ್ಮೊಳು ಸರಿ । ಸರಿಯೆನಿಸಿದೆ ಛಲದಿ ॥ ಅರೆನಿಮಿಷದಿ ನಿನ್ನ । ಮುರಿಯುವೆ ನೋಡೆಂದು । ಶಿರಕೆಸಗಿದ ಚಾಪದೀ ॥ ॥೧॥ ಕಡಿದು ಕೋದಂಡವನೂ । ಶರಜನಾಗ । ಧಡಿಗಾಗೆ ಶರಗಳನೂ ॥ ಬಿಡಲು ಕೋಪದಿ ಚಾಪ । ಕಡಿದರೇನಿದ ನೋಡು । ಖಡ್ಗವನೆಂದೆನುತಾ॥ ॥೨॥ ಝಳಪಿಸುತಲೆ ದಾನವಾ । ಬರಲು ಕಂಡು । ಫಳಿಲನೆ ಶರಸಂಭವಾ॥ ಅಳವಿಯೊಳದ ಮುರಿ । ದಿಳೆಗೆ ಕೆಡಹೆ ದೈತ್ಯ । ತಳೆದಿರೆ ಗದೆಯನಾಗಾ ॥೩॥ ತಾರಕಾಂತಕನದರಾ । ಮುಕ್ಕಡಿಗೈಯೆ । ಭೂರಿಕೋಪದೊಳಸುರಾ । ಭಾರಿ ಮುಷ್ಟಿಯನೆತ್ತಿ । ಹಾರಲು ಮುಂದಕೆ । ವೀರಷಾಣ್ಮಾತುರನೂ ॥೪॥ ಕಡಿದಿಕ್ಕಿದನು ಭುಜವಾ । ದಾನವನಾಗ । ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಪಾದವಾ ॥ ತಡೆಯದೆತ್ತುತ ಛಲ । ವಿಡಿದು ಬರಲು ಕಂಡು । ತಡೆಯದೆ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರವಾ ॥೫॥

Scanned by CamScanner

ತೆಗೆದು ತೂಣೀರದಿಂದಾ । ಗುರಿಯ ನೋಡಿ । ಅಗಜೆಯ ಬಾಲನಂದಾ ॥ ತೆಗೆದು ಕಿವಿಯ ವರೆ । ಗೊಗೆದು ಬಿಡಲು ದೈತ್ಯ । ಸೊಗದಲಿ ಪವಡಿಸಿದಾ॥ ೬ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಶುಂಭಾಸುರಂ ಮಡಿಯಲೇನೆಂಬೆ ದೈತ್ಯಬಲ । ಮುಂಬರಿದು ಷಡ್ವದನನಂ ಮುಸುಕೆ ಖಾತಿಯಿಂ । ದಂಬುಗಳ ಸುರಿಸಿದಂ ಗಗನಭೂತಳದಿಗಂತವನೆಲ್ಲ ಕಣೆಗಳಿಂದಾ ॥ ತುಂಬಿದಂ ಪೆಣಮಯವನೊಟ್ಟೈದಂ ಕಣನೊಳಗೆ । ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬಹ ಶರಗಳಂ ಕಡಿದು ಕಂಗೆಡದೆ । ಮುಂಬರಿದು ವೈರಿಬಲದಾವಾನಲಂ ತಾನೆನಲ್ಕೆರೆದನೇನೆಂಬೆನೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಕೊಂದು ಘೋರಾಸುರನಿಕುಂಭರ । ಕಂಧರವ ಹಾರಿಸಿ ನಿಶುಂಭನ । ಮುಂದಲೆಯ ಕಡಿದಿಕ್ಕಿ ಲಂಬನನಾ ಪ್ರವೀರನನೂ ॥ ಅಂದದಿಂ ಪರಲೋಕ ಕೇರಿಸಿ । ಮುಂದೆ ಕೇಳಾ ಕಪಿಲಚಪಲರ । ನಂದದಿಂ ಜೈಮಿನಿಗೆ ಕಳುಹಿದ ಕ್ರೌಂಚದಾರಣನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಶರಜನೀ ತೆರದಿಂದ ಬಲವನು । ಮುರಿಮುರಿದು ಪರಿಭವಿಸೆ ದಾನವ । ರೆರೆಯ ಕೇಳಿದನೇನನೆಂಬೆನು । ರಾಮ ನಿನಗೇ ॥ ೧ ॥ ಅಂಧಕಾಸುರ ಕರದ ಧನುಶರ । ದಿಂದ ರಥವೇರಿದನು ಕಣ್ಣಗ । ಳಿಂದ ಕಿಡಿಗೆದರುತ್ತ ತಾ ನಡೆ । ತಂದನಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಇಕ್ಕೆಲದಿ ದಾನವರ ಬಲವಿರೆ । ರಕ್ಕಸಾಧಿಪ ಕೋಪ ಮನದೊಳು । ಪೆಕ್ಕಳಿಸೆ ನಡೆತಂದನಾಗಲೆ । ಕಕ್ಕಸದಲೀ ॥ ೩ ॥ ಕಂಡು ಷಣ್ಮುಖನಾಗ ತಾ ಕೋ । ದಂಡವನು ಝೇಗೈದು ರಕ್ಕಸ । ತಂಡವನು ಮುರಿಯಲ್ಕೆ ಕಣನೊಳ । ಗಂಡಲೆದನೂ ॥ ೪ ॥ ಕಾಣುತಲೆ ಷಣ್ಮುಖನ ದಾನವ। ಕೇಣಗೊಂಡೆಸೆದೊಂದು ಸಾಸಿರ । ಬಾಣವನು ತರಿಯಲ್ಕೆ ಕಂಡಾ । ದಾನವೇಂದ್ರಾ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ

ಆರೆಲೊ ಬಾಲಕ । ತೋರೆಲೊ ಪೌರುಷ । ಭೂರಿ ಬಲವನೆಲ್ಲಾ ॥ ಧಾರುಣಿಯಲಿ ನೀ । ಭೋರನೆ ಕೆಡಹಲು । ಏರಿತೆ ಮದಗರ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ರಘು

Scanned by CamScanner

ಡಿದೀ ಖಡ್ಗದಿ । ಕಡಿಯುವೆ ಗಳವನು । ತಡೆಯುವರಾರೆಂದೂ ॥ ಹುಡುಗನೆ ಪೇಳ್ತವ । ಕಡುಗಲಿತನವನು । ಕಡಿದೀಡಾಡುವೆನೂ ॥ ೨ ॥ ಎನೆ ಕೇಳುತ ಬಹು । ಕಿನಿಸಿನೊಳಾ ಗುಹ । ಧನುಶರಗಳ ಪಿಡಿದೂ ॥ ದನುಜನ ಸೀಳುವೆ । ನನುವರದೊಳಗೆನು] ತನುವಾದನು ಧುರಕೇ ॥ ೩ ॥ ಖಿಡಿಖಿಡಿಯಾಗುತ । ಧಡಿಗನು ಶರಗಳ । ಗಡಣವ ಸುರಿಸುತಲೀ ॥ ತಡೆಯದೆ ಗರ್ಜಿಸೆ । ನಡು ಪಥದೊಳಗದ । ಕಡಿದಿಕ್ಕುತ ಶರಜಾ ॥ ೪ ॥ ಕ್ಷುಲ್ಲದನುಜ ತಡೆ । ಕೊಲ್ಲುವೆನೀಕ್ಷಣ । ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿಹೆಯಾ ॥ ಚಲ್ಲಬಡಿವೆ ನಿಲು । ನಿಲ್ಲೆಂದೆನುತಲಿ । ಬಿಲ್ಲನು ರ್ಝೋಗೈದೂ ॥೫॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ದುರುಳನಂ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದೆಣಿಸಿ ಕೋಪದಲಿ ಷಡ್ । ಶಿರನಾಗ ತೂಣೀರದೊಳ್ ಮೆರೆವ ವರರುದ್ರ । ಶರಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದಂ ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಲೇನೆಂಬೆನಾಕ್ಷಣದಲೀ ॥ ವರಜಟಾಮಂಡಲಂ ಮೆರೆಯುತಿರಲ್ಕೈತಂದ । ವರರುಂಡಮಾಲ ಕಾಲಾಂತಕಂ ಶೂಲಮಂ । ಧರಿಸಿ ಗಣಬಲದೊಡನೆ ಬರುತಿರಲ್ ಕಂಡಾಗಲಾ ವೀರ ಷಡ್ವದನನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಕರದ ಧನುಶರವಿಳುಹಿ ಪಾದದೊ । ಳೆರಗೆ ಶರಜನನೆತ್ತಿ ಶಂಕರ । ಪರಿಪರಿಯ ಪುನ್ನಿಸುತ ಹರುಷದಿ । ದುರುಳ ರಕ್ಕಸಬಲವ ಮುರಿದೆಯ । ಧುರದಿ ನಿನಗೇ ॥ ೧ ॥ ಸರಿಯಿಹರೆ ಮೂರ್ಲೋಕದೊಳಗೆನೆ । ಶರಜನುಸುರಿದ ನಿಮ್ಮ ದಯದಲಿ। ತರಿದಿಹೆನು ಖೂಳರನು ರಕ್ಕಸ । ರೆರೆಯನುಳಿದಿಹನೊಬ್ಬನಾತನ। ತರಿವೆನೆನಲೂ ॥ ೨ ॥ ಬೇಡ ತಡೆ ನಿನಗವನ ಬವರದ । ತಾಡನೆಯು ತನ್ನಿಂದ ಪುಟ್ಟದ । ಕೋಡಗಲಾ ದೈತ್ಯನಾತನು । ನೋಡುತಿರು ಧುರಗೊಡುವೆ ಹಮ್ಮಿನ । ಕೋಡ ಮುರಿವೇ ॥ ೩ ॥ ಎಂದೆನುತ ಸಂತೈಸುತಿರಲದ । ನಂಧಕಾಸುರ ಕಂಡು ಪಾದಗ । ಳಿಂದ ಧರಣಿಯ ಝಡಿದು ಪಲ್ಗಡಿ । ದಿಂದುಧರನನು ನೋಡಿ ಪೇಳಿದ । ನಂದು ಜರೆದೂ ॥ ೪ ॥ ಚಂದ್ರಧರ ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಭಯು । ವೆಂದಿಗಳಿಯಿತು ಪೇಳು ನಮ್ಮೊಡ । ನಿಂದು ಧುರಗೊಡಲಹಹ ಧೈರ್ಯವು । ಬಂದುದೇ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ । ನೆಂದನಾಗಾ ॥ ೫ ॥

Scanned by CamScanner

ಕಂದ.

ಧಡಿಗನ ನುಡಿಯಿಂ ಮಾನಸ । ಕಡುಗುದಿಯಲ್ಕೋಪಾನಲನಿಂ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಂ ॥ ಕಡೆದಿನವಾಯ್ತೆನೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ । ಪಿಡಿದಂ ಶೂಲವ ನಭವಂ ಕೇಳದ್ಭುತಮಂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಇಳೆಯದುರಿತಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳಳುಕಿದವಾಗ । ಲಳಿಕಾಲವಾಯ್ತೆಂದು ಜೀವಿಗಳ್ ಬೆದರಿದವು । ನಳಿನಸಂಭವಮುಖ್ಯ ಸುರರೆಲ್ಲ ಹರನ ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ ಜಲನಿಧಿಯೊಳೂ ॥ ಘುಳುಘುಳಿಸಿ ಪೇರ್ದೆರೆಗಳೆದ್ದು ಬರುತಿರೆ ಹರನ । ಗಳದೊಳಿರುವ ಭುಜಂಗ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಕೋಪದಿಂ । ಖಳನ ಮೂದಲಿಸಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದ ವರಜಟಾಜೂಟಿ ಧೂರ್ಜಟಿ ಗರ್ಜಿಸೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ದುರುಳಾ ರಕ್ಕಸ ನಿನಗೇ । ಗರ್ವವು ನೋಡೆ । ಶಿರಕೇರಿರುವುದು ಬಿಗೇ ॥ ಮುರಿಯುವೆ ಭುಜಬಲ । ದಿರವ ತೋರಿಸೊ ಶೂಲ । ದಿರವ ಕಾಣಿಸುವೆನೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಖಳನೆಂದ ಶೂಲದಲೀ । ತಿವಿಯೆ: ಕಾಡೊ । ಳಿಲಿಯಿರೆ ಬಿಲಗಳಲೀ ॥ ಘಳಿಲನೆ ಹುಡುಕೆಂದು । ಖಳನುಸುರಲು ಕೇಳಿ । ಮಲತೆಂದ ಶಿತಿಕಂಠನೂ ॥ ೨ ॥ ಜನುಮವಿತ್ತವನಾರೆಲ । ಸುಮ್ಮನೆ ಸಾಯು: । ಲೆನುತ ಬಂದಿಹೆಯು ಛಲಾ ॥ ಮನೆಯ ಮೂಷಿಕ ನಿನ್ನ । ಘನತರ ಬಲುಹ ತಾ । ನೆನಿತಿವೆ ನೋಡುವೆನೂ ॥ ೩ ॥ ಬಲ್ಲಿದನಹುದು ನೀನೂ । ಬಲ್ಲೆನು ಕೇಳು । ಫುಲ್ಲಲೋಚನನೆಂಬನೂ ॥ ಎಲ್ಲಿಹನೆಂಬುದ । ನೆಲ್ಲ ಪೇಳೆನೆ ಗೌರಿ । ವಲ್ಲಭನಿಂತೆಂದನೂ॥ ॥ ೪ ॥ ಹರಿಯೆಲ್ಲಿರುವನೆಂಬುದಾ । ಪೇಳುವೆ ಕೇಳೊ । ದುರುಳ ದಾನವ ನೀನದಾ ॥ ಅರಿತುಮಾಡುವುದೇನು । ಮರೆಯಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ । ಉರದೊಳಗೆನೆ ಕೇಳುತಾ ॥ ೫ ॥ ಅಂಧಕಾಸುರ ಕೋಪದೀ । ಪೇಳಿದ ನೀವು । ಒಂದಾಗಿರಲು ರಣದೀ ॥ ಒಂದುದ ಕಾಂಬೆನು । ಕೊಂದಿಹ ಹರಿ ನಮ್ಮ । ತಂದೆಯ:ನೇಕೆ ಪೇಳೊ ॥ ೬ ॥ ಧರೆಯ ರಸಾತಲಕೆ । ಕೇಳಲೊ ದುಷ್ಟ । ದುರುಳ ತಾನೈದನೇಕೇ ॥ ತರಿದನದಕೆ ನಿನ್ನ । ಹಿರಿಯನ ಹರಿಯು ಕೇಳ್ । ಒರೆಯುವದೇನೆಂ

Scanned by CamScanner

ಡುತಾಗಲೆ । ಚಂದ್ರಧರಗೇ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡನಾಗಲೆ ನಾಗಭೂಷಣ । ಕಂಠ
ದಂತುರಿಮಸಗಿ ತಾ ಕೈ । ಕೊಂಡನಾಗಲೆ ಗಳದ ಸರ್ಪನ । ಖಂಡಪರಶೂ।
॥ ೩ ॥ ವಿಷವ ಕಾರುತ್ತಿರಲು ಹೊಡಿದ । ನಸಮವಿಕ್ರಮಿ ಪೇಳಲೇನ್ ಖಳ।
ನೆಸೆದ ಬಾಣವು ಕಾಣದಂ । ತಸಮಸದೊಳಡಗೇ ॥ ೪ ॥ ಖಿಡಿಯುಗುಳುತಾ
ಭಟಿಸಿ ದಾನವ । ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪಲ್ಗಡಿದು ಕರದಲಿ । ಪಿಡಿಯುತಾಗಲೆ ತಿಮಿರ
ಶರವನು । ಕಡುಹಿನಿಂದಾ॥ ೫ ॥ ಬಿಡುವೆ ನೋಡೀ ಶರವ ಗೆಲಿದರೆ । ಕಡು
ಹುಗಾರನು ನೀನೆನುತ ಗುರಿ । ವಿಡಿದು ಕಿವಿವರೆಗೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟನು । ಧಡಿಗಾ
ಗಾ ॥ ೬ ॥ ದುರುಳನೆಸೆದಸ್ತ್ರವನು ಕಾಣುತ । ಕಿರುನಗೆಯೊಳಾ ಚಂದ್ರಚೂ
ಡನು । ದುರುಳರಕ್ಕಸ ಭಾಸ್ಕರನ ಕ । ಣ್ಣಿರುವದೆನಗೇ ॥ ೭ ॥ ತಿಮಿರದಿಂ
ದೇನಹುದು ಸುಮ್ಮನೆ । ಭ್ರಮಿತನಾಗದಿರೆನುತ ಪೇಳ್ದಾ । ಸುಮನಸಾರ್ಚಿತ
ಗೆಲಲು ತಿಮಿರವ । ನಮರವೈರೀ ॥ ೮ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ. ಏಕತಾಳ.

ಧೀರನಹೆಯು ಮಾ । ರಾರಿಯೆ ಪೌರುಷ । ತೋರಿಸು ತನ್ನೊಡನ।
ಘೋರನೆ ತವ ಬಲ । ದೋರನೆ ಕಾಣುವೆ । ವಾರಿಧಿಗೆಸೆಯುವೆನೂ ॥ ೧ ॥
ಎಂದೆನುತಲಿ ಶರ । ವೃಂದವ ಸುರಿಸಲು । ಚಂದ್ರಧರನು ತರಿದೂ ॥ ಮುಂದ
ಮತಿಯೆ ಜಯು । ವೆಂದಂದಿಗು ಸಿಗ । ದೆಂದನು ಖಾತಿಯಲೀ ॥ ೨ ॥ ಖಿಡಿ
ಯುಗುಳುತ ಖಳ । ರೊಡೆಯನು ನಗಶರ । ಪಿಡಿಯುತ ಕರದೊಳಗೇ ।
ಮೃಡ ನೀನಾಗಿರೆ । ತಡೆಯೆನುತಾಕ್ಷಣ । ಹೊಡೆದನು ಕೋಪದಲೀ ॥ ೩ ॥
ತಡೆಯಲು ಶೂಲದೊ । ಳುಡಿಯಲು ಪರ್ವತ । ಧಡಿಗ ಮದಾಂಧನೂ॥
ಕಡೆಗಾಣದೆ ಕಿಂ । ಗಿಡಿಗಳ ಸೂಸುತ । ಮೃಡನಂ ನೋಡುತಲೀ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಅರನಿಮಿಷ ಬೆರಗಾಗಿ ಬಳಿಕ ಬಾಣಂಗಳಂ । ಸುರಿಸುತಿರೆ ದೈತೇಯ
ಬಾಣಂಗಳದನೆಲ್ಲ । ಹರನು ಶೂಲದಿ ಮಹಿಲದಿಂ ತರಿಯುತಿರೆ ದಾನವಂ ಖಿಡ್ಗ
ಮಂ ರಭುಳಿಸೆ ॥ ಶಿರವರಿವೆನೆಂದು ಮುಂದೈತರಲ್ ಮಾರಾರಿ । ಪರಿಕಿಸುತ
ಮುಂದೈದಿ ಖಾತಿಯಿಂ ತಿರುತಿರುಹಿ । ಕರದ ಶೂಲದೊಳಿರಿದು ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ
ನಂ ಘೋರನೆತ್ತಿದಂ ಪರಮೇಶನೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ದುರುಳ ದೈತ್ಯನ ಗರ್ವಗಿರಿ ತಾ । ಜರಿಯಿತಾರಿತು ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ ಕೇ । ಕೊರತೆಯಾಯಿತು ಜ್ಞಾನವಾರಿಯು ಭಕುತಿ ತಲೆದೋರೇ ॥ ಹಠನ ಮಹಿಮೆಯು ಹೊಳೆಯೆ ಶಂಕರ । ದುರಿತದಾವಾನಲನೆ ತನ್ನನು । ಪೊರೆಯೆನುತ ನುತಿಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯೊಳಂಗಜಾಂತಕನಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಜಯುಜಯು ಮಹದೇವಾ। ಜಯುಜಯು । ಜಯುಜಯು ಮಹದೇವಾ॥ ಜಯುಜಯು ಶಂಕರ । ಭಯಹರ ಮೃಗಧರ । ದಯು ತೋರಂಬುಜ । ನಯುನ ಮನೋಹರ ॥ ಜಯು ॥ ೧ ॥ ಚಂದ್ರಧರನೆ ಹರನೇ । ಸುರವರ । ವಂದಿತ ಪದಯುಗನೇ ॥ ಕಂದುಗೊರಳ ಗೋ । ವಿಂದಸಖನೆ ಜಯು । ನಂದಿಯು ವಾಹನ । ಯಿಂದೆನ್ನನು ಪೊರೆ ॥ ಜಯು ॥ ೨ ॥ ಶಂಭೊ ಶಿವನೆ ಭವನೇ । ಪೊಡೆಜಗ । ದಂಬೆಯರಸ ಮೃಡನೇ ॥ ಕುಂಭಿನಿಯುಲಿ ಮುಗು । ಳಂಬಿನನಿರಿದ ತ್ರಿ । ಯಂಬಕ ಪ್ರಮಥಕ । ದಂಬವಿನುತ ಜಯು ॥ ಜಯು ॥ ೩ ॥ ಖಂಡಪರಶುಧರನೇ । ದಾನವ । ತಂಡವಿದಾರಣನೇ ॥ ದಂಡಧರನ ಮದ । ಖಂಡಿಸಿದಾ ಭೂ । ಮಂಡಲದೊಡೆಯು ಪ್ರ । ಚಂಡ ಜಟಾಧರ ॥ ಜಯು ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಪೊರೆ ಶಂಭೊ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾನಂದ ದೇವ ದೇ । ವರ ದೇವ ಶಿವ ಶೂಲಿ ಪರಮೇಶ ವರಜಟಾ । ಧರನೆ ಧೂರ್ಜಟಿಯೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ಹರನೆ ಜಯುಜಯುಮೆಂದು ನುತಿಸುತಿರಲೂ ॥ ಪರಮ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಗಗನದಿಂದಿಳಿಗಿಳುಹಿ । ವರವ ಬೇಕಾದುದಂ ಬೇಡು ಮೆಚ್ಚಿದೆನೆನಲು । ಮರುಗಿ ರಕ್ಕಸರಾಯುನಿಂತೆಂದ ಗೌರಿಯುರಸನ ಪಾದಮಂ ಸ್ಮರಿಸುತಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಆವ ವರವನು ಬೇಡಲೀ । ತವ ಪಾದ । ಭಾವನೆಯು ಮನದೊಳಿರಲೀ॥ ಕಾವ ಪರಮಾತುಮನೆ ನಿನ್ನ । ಅನುದಿನವು । ಸೇವಿಸುತಲಿರುವೆ ಮುನ್ನ ॥೧॥ ಕರುಣೆಯೊಂದಿರಿಸೆನ್ನೊಳೂ । ಮರೆಯದಿರು। ಶರಣನೆಂಬುದ ಮನದೊಳೂ॥

ದುರುಳತನದಿಂ ಪೇಳಿದೇ । ಮಾತುಗಳ । ಮರೆಯೆಲ್ಲವನು ಗುಣನಿಧೇ ॥ ೨ ॥
ಹರಿಹರರ ಮಹಿಮೆಗಳನೂ । ಮೂಢ ನಾ । ನರಿವೆಯೆಂತೋ ಪರಿಯನೂ॥
ದುರಿತಭವಸಾಗರವನೂ । ದಾಟಿಸುವ । ಕರುಣನಿಧಿಗಳ ತಿಳಿದೆನೂ ॥ ೩ ॥
ಕರುಣನಿಧಿ ತನ್ನೆದೆಯೊಳೂ । ನೀನೀಗ । ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿದಾಡಲೂ ॥ ಭರಿತ
ಸಂತಸವಪ್ಪುದೂ । ಮುದದಿಂದ । ವರವಿದೊಂದಂ ಕೊಡುವುದೂ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಶಂಕರ । ಮಂದಹಾಸದಿ ದೈತ್ಯನೆದೆಯಲಿ । ಚಂದದಿಂ ಕುಣಿದಾಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ಸಂದುದೇನಿನ್ನಿಪ್ಪದಾನವ । ವೃಂದದೊಡೆಯನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ನಿನ । ಗಿಂದು ದಯಪಾಲಿಸಿದೆ ಗಣಪದವಿಯನು ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಏಕತಾಳ.

ಗಣಪದವಿಯು ಕೊಡಲೂ । ದೈತ್ಯಗೆ । ಗಣಗಳು ಹರುಷದೊಳೂ ॥ ವನಜಾಂಬಕನಂ । ವಿನಯದಿ ಪಾಡುತ । ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದ । ರನುನಯದಿಂದಲೀ ॥ ೧ ॥ ಸುರಜನರಿದನೆಲ್ಲಾ । ಕಾಣುತ । ನೆರೆದಿರೆ ಬಳಿಯೆಲ್ಲಾ ॥ ಪರಿಕಿಸಿ ಶಂಕರ । ಹರುಷದೊಳೆಲ್ಲರ । ಪರಿಪರಿ ಮನ್ನಿಸಿ । ಮೆರೆದನು ಕೇಳೈ ॥ ॥ ೨ ॥ ಶರಜನ ವಾಸವನಾ । ಬಳಿಕಾ । ಸರಸಿಜಸಂಭವನಾ ॥ ಕರೆದತಿಮನ್ನಿಸಿ । ಹರುಷದಿ ಶಂಕರ । ಮೆರೆದನು ಕೇಳದ । ನೊರೆಯುವದೆಂತೈ ॥ ೩ ॥ ಬಳಿಕಾ ಶಂಕರನಾ । ವಂದಿಸಿ । ನಳಿನಜ ಸುರವರನಾ ॥ ಘಳಿಲನೆ ತಾನೊಡ । ಗೊಳುತಾಗಲೆ ರಣ । ದಿಳೆಯನು ಕಳೆಯುತ । ನಿಳಯವ ಸೇರಿದ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಬಳಿಕ ಗಣಬಲದೊಳಗೆ ದುಂದುಭಿ । ಮೊಳಗುತಿರೆ ಶಂಕರನು ರಜತಾಚಲವ ಸೇರಿದ ಶರಣಹೃದಯಾನಂದನೆಂದೆನಿಸೀ ॥ ಬಳಿಕ ಗಿರಿಜೆಯು ಗೂಡಿ ಸಂತಸ । ದಳೆದು ತಾನೊಪ್ಪಿರ್ದ ಭಕತರ । ಸಲಹುವವನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಪರಶಿವನೂ ॥ ೧ ॥

Scanned by CamScanner

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಕಾಳಗವು.

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ.

ಎಂದೆನುವ ಕಥೆಯೆಲ್ಲವನು ಸಿತ । ಕಂಧರನ ದಯದಿಂದಲಾ ಸುರ । ವಂದ್ಯ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದ । ನಂದದಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳುತಾ ವರ ಸಿದ್ಧರಾಮನು । ತಾಳಿ ಮನದೊಳಗಧಿಕ ಹರುಷವ । ಫಾಳನಯನನ ನುತಿಸಿ ಸಂತಸ । ಲೋಲನಾದಾ ॥ ೨ ॥ ಚರಿತೆಯೆಲ್ಲವನರುಹಿದೆನು ತ । ಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದುವುದೆಲ್ಲ ವಿಬುಧರು । ಮೆರೆಸುವುದು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನು ಸತ್ । ಪುರುಷರಾಗೀ ॥ ॥ ೩ ॥ ದೇವಿ ಕನ್ನಡರಾಣಿಯಾ ಪದ । ಸೇವೆಮಾಡುವ ಮನದಿ ಬರೆದೆನು । ಭಾವಿಸುತ ಭಾಷಾಭಿಮಾನವ । ಸೇವಿಸುವುದೂ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಕೊಳಲನೂದುವ ದೇವ ಲೋಕದೊ । ಳಳಲುವರಿಗೆ ಸಹಾಯವನೆ ತಾಂ । ಬೆಳೆಯಿಸುತಲೀ ಪದದ ಷಟ್ಪಾದಾದಿಯಕ್ಕರನಾ ॥ ಪುಳಕಜಲದಲಿ ಪೊರೆದು ಪರದ । ಟ್ಟಳಿಗೆಯನ್ನೇರಿಸಲಿ ಮೇಣ್ಮಂ । ಣಳಲುತಿರೆ ದರ್ಶನವನೀಯಲಿ ತೋಯಜಾಂಬಕನಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಆಹೇರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ.

ಜಯಮಂಗಳಂ । ನಿತ್ಯ । ಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಚಂದ್ರಶೇಖರಗೆ ಗಿರಿ । ನಂದನೆಯ ರಮಣನಿಗೆ । ಮಂದರಾಧರನ ಸಖ । ನೆಂದೆನಿಸಿದಾ ॥ ನಂದಿವಾಹನ ಮಹಾ । ನಂದಮೂರುತಿಗೆ ಸುರ । ವೃಂದವಂದಿತಗೆ ಪಾ । ದಾಂಭೋಜಗೇ ॥ ಜಯ ॥ ೧ ॥ ಗಜಚರ್ಮಧಾರನಿಗೆ । ಭುಜಗಭೂಷಣಗೆ ಪದ । ಭಜಕಜನವರದನಿಗೆ । ಅಜವಂದ್ಯಗೇ ॥ ರಜತಗಿರಿವಾಸನಿಗೆ । ರಜನೀಶಶೋಭನಿಗೆ । ಸುಜನಜನವಿನುತ ಕರು । ಣಾಂಬುನಿಧಿಗೇ ॥ ಜಯ ॥ ೨ ॥ ಮಂಗಳಾಂಗನಿಗೆ ವರ । ಗಂಗಾಧರಗೆ ಮೂರು । ಕಂಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ಶಿತಿ । ಕಂಧರನಿಗೇ ॥ ಅಂಗಜಾರಿಗೆ ಭಕತ । ರಿಂಗೆ ಹಿತವೀವ ಮಾ । ತಂಗದನುಜಾರಿ ಶ್ರೀ । ಶಂಕರನಿಗೇ ॥ ಜಯಮಂಗಳಂ । ನಿತ್ಯ । ಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ೩ ॥

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಕಾಳಗವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

Scanned by CamScanner

ದಿವಂಗತ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡ ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಯಂ. ವೆಂಕಟ್ರಮಣ ಗೌಡ
ಸ್ಥಾಪಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ನೆಹರೂ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಕಾಲೇಜು
ಪುರಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಸುಳ್ಯ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು :

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ರೈ ಎಸ್. ಮತ್ತು **ಡಾ| ಎಂ. ಸಂಗುಣ ಗೌಡ**

ಖಜಾಂಜಿ :

ಪಡ್ಡಂಬೈಲು ವೆಂಕಟ್ರಮಣ ಗೌಡ, B.Sc., B.L., B.Ed.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು :

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಜಿ. ಮುಡೂರು
ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ
ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ಶಿಶಿಲ
ಜಯಮ್ಮ ಜೆ. ಕೆ.
ಶ್ರೀ ಜಿ ಎಸ್. ಉಬರಡ್ಕ

ಸದಸ್ಯರು :

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಿ. ಸದಾಶಿವ
ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ ಕುರುಂಜಿ
ಶ್ರೀ ಅಮರನಾಥ ಪಡ್ಡಂಬೈಲು
ಶ್ರೀ ಉಮೇಶ ರೈ
ಕೆ. ಲೀಲಾವತಿ
ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ಗೌಡ ಎಂ.

ಖಾಯಂ ಆಮಂತ್ರಿತರು :

ಡಾ| ಚಿದಾನಂದ ಕೊಳಂಬೆ
ಶೀಲಾವತಿ ಕೊಳಂಬೆ

Scanned by CamScanner

ದಿ। ವಿದ್ವಾನ್ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡರ ಕೃತಿಗಳು

- ಕಾಲೂರ ಚೆಲುವೆ (ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ)
- ನುಡಿವಣಿಗಳು (" ")
- ಹೂವೀಡು (ಶಿಶು ಕವನ ಸಂಕಲನ)
- ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಅದೃಷ್ಟ (ಹಸ್ತ ಸಾಮುದ್ರಿಕ)
- ಅಂಧಕಾಸುರ ಕಾಳಗ (ಯಕ್ಷಗಾನ)

ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳು

ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ ಶಬ್ದಕೋಶ

ಹಸ್ತ ಸಾಮುದ್ರಿಕಾ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಕವನಗಳು

ನಾಟಕಗಳು

Scanned by CamScanner